

Date of Publication: 20th June 2020

Vol. X Issue 4 July 2020

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2018-20

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/18-20

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

நூறு கோடி	ரூ. 30/-
பெரிய காரியம்	ரூ.200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ.200/-
ஆத்ம சமர்ப்பணம்	ரூ.150/-
சிந்தனை மணிகள்	ரூ.100/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

The Book	ரூ.700/-
Garry Jacobs	

ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ.130/-
N. அசோகன்	

சிந்தனாமிர்தம் (பாகம் 1)	ரூ.150/-
N. அசோகன்	

SPIRITUAL SIDELIGHTS - PART II	ரூ.150/-
N. Asokan	

வீடுதோறும் தியான மையம்	ரூ.100/-
வித்யா ரங்கன்	

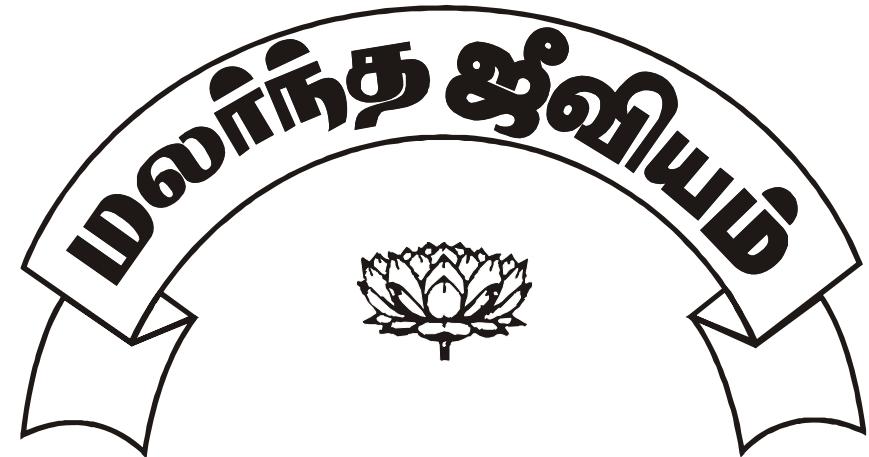
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ.100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்	சென்னையில்
மத்ஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,	மாம்பலம் தியான மையம்,
5, புதுவை சிவம் தெரு,	Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,	கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
புதுச்சேரி - 605 011.	தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தி: (0413) 2212443, 2210514	தி: (044) 24347191

Vol. X Issue 4 July 2020 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஜூலை 2020

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. X

Issue 4

July 2020

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

லைப் டிவென்	4
இம்மாதச் செய்தி	12
சாவித்ரி	13
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்.	15
பெரிய காரியம்	18
அஜெண்டா	21
The Life Divine – Outline	23
மனித சபாவம்	26
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	29
பழமொழிகளை பொய்யாக்கும் அன்னையின் ஆன்மீகம்	35
வீடுதோறும் தியான மையம்	43
அன்பர் அனுபவம்	48
இந்திய இலக்கியமும் மேல் நாட்டு இலக்கியமும் உணர்த்தும் பேருண்மைகள்	53
அன்னை இலக்கியம் நீங்கள்தான் வேண்டும்	59

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஐசீஐ

உண்மை என்பது

மனிதன் தன்

ஆதியை அறியும்

(நானம்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் கே பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-

தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஸ்ரீ அரவிந்தம்

கலப் பிவைன்

II/2. Brahman, Purusha, Ishwara—Maya, Prakriti, Shakti

Page 353

Para 29

We can admit the Divine Being, the supreme Person as the Ishwara.

But a difficulty arises in understanding his rule of world-existence.

We immediately transfer to him our mental conception.

It is the conception of a human ruler.

We picture him as acting by the mind and mental will.

We imagine he acts in an omnipotent arbitrary fashion.

He acts upon a world on which he imposes his laws.

We conceive of his will as a free caprice of his personality.

But there is no need for the Divine Being to act by an arbitrary will.

நம் சரணாகதி இருளின் பெரு முயற்சி.

II/2. பிரம்மம், பூருஷர், ஈஸ்வரர் — மரயை, பிரக்தி, சக்தி

தெய்வீக ஜீவன் சுப்ரீம் புருஷனை நாம் ஈஸ்வரன் என ஏற்கலாம்.

ஆனால், ஈஸ்வரன் உலகை ஆள்வதைப் புரிந்து கொள்வதில் ஒரு சிரமம் உள்ளது.

நம் மனத்தின் எண்ணெத்தை நாம் அதன் மேல் மாற்றுகிறோம்.

ஒரு மனிதன் நிர்வாகம் செய்வதை நம் மனம் சிந்திக்கிறது.

நாம் ஈஸ்வரன் மனத்தாலும், மனத்தின் உறுதியாலும் செயல்படுவதாக உருவகம் செய்கிறோம்.

நாம் இறைவன் சர்வ வல்லமையுடன் தன்னிச்சையாக செயல்படுவதாகக் கற்பனை செய்கிறோம்.

அவன் தன் சட்டங்களை உலகின்மேல் திணிப்பதாக எண்ணுகிறோம்.

அவனுடைய உறுதியை நாம் சுதந்திரமாகத் தன் போக்கில் செயல்படும் ஒரு தனித்தன்மையாகக் கருதுகிறோம்.

ஆனால், ஈஸ்வரனுக்குத் தன் விருப்பப்படி செயல்படும் அவசியம் இல்லை.

கற்பனையின் சமர்ப்பணம் யோகத்தில் முடியும்.

There is no need to act as an ignorant human being might do.

For he is not limited by mind.

He has an all-consciousness.

In that he is aware of the truth of all things.

He is aware of his own all-wisdom.

He works them out according to the truth that is in them.

He works them out according to their significance, their possibility.

The Divine is free and not bound by laws of any making.

But still he acts by laws because they express the truth of things.

It is not their mechanical, mathematical truth alone.

It is the spiritual reality of what they are.

It is the truth of what they have become and have yet to become.

It is the truth of what they have it within themselves to realise.

He is himself present in the working.

தன்னால் முடியாது என்ற ஞானம் அடக்கமாகும்.

அறியாமையில் மனிதன் செயல்படும் வகையில் செயல்படும் தேவை அதற்கில்லை.

ஏனெனில், அவன் மனத்தின் வரம்புக்குட்படாதவன்.

அவன் பூரண ஜீவியம் கொண்டவன்.

அதில் அனைத்து சத்தியங்களையும் அவன் அறிந்துள்ளவன்.

அவனுடைய சொந்த பூரண ஞானத்தை அவன் அறிவான்.

அவற்றுள் உள்ள சத்தியத்தின்படி அவற்றைச் செயல்படுத்துகிறான்.

அவற்றின் முக்கியத்துவம் மற்றும் சாத்தியங்களின் வழி அவற்றைத் திட்டமிடுகிறான்.

இறைவன் எந்தச் சட்டத்திற்கும் கட்டுப்படாதவன், சுதந்திரமானவன்.

எனினும், சட்டங்கள் பொருட்களின் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துவதால் அவன் சட்டங்கள் வழி செயல்படுகிறான்.

அது அவற்றின் இயந்திரமான கணித பூர்வமான சத்தியங்கள் மட்டுமல்ல.

அது அவற்றின் இருப்பு நிலைக்குரிய ஆன்மீக சத்தியம்.

அது அவற்றில் இதுவரை வெளிப்பட்டுள்ள, மேலும் இனி வெளிப்படப்போகும் நிலைக்கான சத்தியம்.

அது அவற்றின் உள்ளநிறை உணரக்கூடிய சத்தியம்.

வேலையில் அதன் சொந்த சாந்தித்தியம் உள்ளது.

அறிவைவிட அனுபவம் முக்கியம்.

But he also exceeds and can overrule it.

On one side Nature works according to her limited complex of formulas.

She is informed and supported in their execution.

She is supported by the Divine Presence.

But on the other side there is an overseeing.

There is a higher working and determination.

There is even an intervention, free but not arbitrary.

It often appears to us magical and miraculous.

This is because it acts upon Nature from a divine Supernature.

Nature here is a limited expression of that Supernature.

It is open to intervention by its light, its force, its influence.

The mechanical, mathematical, automatic law of things is a fact.

But within it there is a spiritual law of consciousness.

ஆனால் அது அதைக் கடந்தது மற்றும் அதை விலக்கியும் செயல்படக் கூடியது.

ஒரு பக்கத்தில் பிரகிருதி தன் வரம்புக்குட்பட்ட சிக்கலான சூத்திரங்கள் வழி செயல்படுகிறது.

அவற்றின் செயல்பாட்டில் அவள் அறிவு மற்றும் ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறாள்.

தெய்வீக சாந்நித்தியத்தின் ஆதரவு அவனுக்கு உண்டு.

ஆனால், அடுத்த பக்கத்தில் அங்கு மேற்பார்வை உண்டு.

அங்கு உயர்ந்த செயலும் நிர்ணயமும் உண்டு.

அங்குக் குறுக்கீடும் உண்டு, அது சுதந்திரமானது. ஆனால், தன்னிச்சையானதல்ல.

நமக்கு அது எப்போதும் மாயமாகவும், அற்புதமாகவும் தெரிகிறது.

ஏனெனில், அது தெய்வீகம் பொருந்திய அதி உன்னத இயற்கையிலிருந்து பிரகிருதியின் மீது செயல்படுகிறது.

இங்குள்ள பிரகிருதி அதி உன்னத இயற்கையின் வரம்புக்குட்பட்ட வெளிப்பாடு.

ஒனி, சக்தி மற்றும் அதன் தாக்கத்தைப் பெற ஏதுவாக பிரகிருதி விழிப்பாக உள்ளது.

அதன் இயந்திரமான, கணக்குத் தவறாத, தன்னிச்சையான சட்டத்தில் ஒரு உண்மையுண்டு.

ஆனால், அதனுள் ஆன்மீக ஜீவியச் சட்டம் உள்ளது.

உனக்கு வரும் பாவத்திற்கு நீயே காரணம்.

It is at work and gives to Nature's forces an inner turn and value.

It gives a significant rightness and a secretly conscious necessity.

Above it there is a spiritual freedom.

It knows and acts in the supreme universal truth of the Spirit.

Our view of the divine government of the world is anthropomorphic.

Or it is incurably mechanical.

Both these have their elements of truth.

But they are only a side, an aspect.

The real truth is the world is governed by the One.

It is One in all and over all.

It is infinite in consciousness.

We must understand the significance of the universe.

We must do so according to the logic of an infinite consciousness.

(Contd...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

உணர்வு சிந்தித்தால் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அது செயல்பட்டு இயற்கைச் சக்திகளில் ஒரு அக மாற்றம் மற்றும் பண்பை ஏற்படுத்துகிறது.

அது ஒரு குறிப்பிட்ட ஒழுங்கு மற்றும் மறைவான விழிப்பான அவசியத்தை அளிக்கிறது.

அதற்கு மேல் அங்கு ஆண்மீகச் சுதந்திரம் உண்டு.

அது ஆண்மாவின் சுபரீம் பிரபஞ்ச சுத்தியத்தை அறிகிறது மற்றும் அதில் செயல்படுகிறது.

உலகில் இறைவன் ஆட்சி செய்வதை நாம் மனிதக் கண்ணோட்டத்தில் அறிகிறோம்.

அல்லது அது சரிசெய்யவியலாத் இயந்திரமானது என நினைக்கிறோம்.

இரண்டிலும் உண்மை உண்டு.

ஆனால், அவை ஒரு பகுதி, ஒரு அம்சம்.

உலகம் அந்த ஓன்றினால் ஆளப்படுகிறது என்பது சுத்தியமான உண்மை.

அது அனைத்திலும் ஓன்றானது மற்றும் ஒட்டுமொத்தமானது.

அது அனந்த ஜீவியமானது.

நாம் பிரபஞ்சத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறிய வேண்டும்.

அனந்த ஜீவியத்தின் விதிப்படி நாம் அதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

(தொடரும்...)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

என்னைத்தைத் தாண்டும் உணர்வு படிப்பாகும்.

இம்மாதச் செய்தி

எந்த இடத்தில் பேசக்கூடாது
என்று தெரிவது
ஆன்மீக விவேகம்.

உடலின் அறிவே பொறுமை.

சாவித்ரி

Page 235: Received him in their deathless harmonies

மரணமறியாத சமுகத்தினுள் அவளை வரவேற்று
ஏற்றனர்

- ❖ காலம் மலர்ந்து துளிர்த்த அனைத்தும் அங்குச் சிறப்பேற்றன
- ❖ அழகு அங்குச் சிருஷ்டியின் இயல்பான அச்சு
- ❖ சாந்தி புல்லரிக்கும் போதை நிறைந்த தூய்மை
- ❖ பொன்னான ரோஜா நிறக் கனவுகளைக் காதல் பூர்த்தி செய்தது
- ❖ வலிமை அவனுக்குப் பலமான கிரீடம் தரும் கனவுலகக் கற்பனை
- ❖ ஆசை எழுந்துயர்ந்தது, விரைவான எல்லாம் வல்ல அக்னி
- ❖ சந்தோஷம் தெய்வத்தின் திருநிலையை ஏற்றது
- ❖ கனவு நட்சத்திரங்களின் ராஜபாட்டையில் உலவுகிறது
- ❖ எளிய இனிய நிகழ்ச்சிகள் அற்புதமாக மாறுகின்றன
- ❖ அவை ஆத்ம மந்திரத்திற்கு அப்படியே திடீரெனக் கட்டுண்டு
- ❖ தெய்வத்தீவிரம் இரஸவாதமாகி அவற்றைப் பிணித்தது
- ❖ வலி தன்னைக் கட்டாயப்படுத்தி செறிந்த மகிழ்வாக திருவுருமாறி
- ❖ சொர்க்கத்திற்கும், நரகத்திற்கும் உள்ள எதிர்ப்பைக் கரைத்து
- ❖ வாழ்வின் உயர்ந்த இலட்சியங்கள் இங்குக் குவிந்து ஊர்ந்தன
- ❖ அலைபாயும் நம்பிக்கை சாதித்தது, அவள் பொன்மயமான தேன் கூடு

எமாற்றம் என்பது முடியாது என்ற தெரிவு.

- ❖ தேனை நாடுபவனின் துடிக்கும் நாக்கு பிடித்துக் கொண்டது
- ❖ அவள் பதைக்கும் யூகம் பூரிப்பான சத்தியமாயின
- ❖ அவள் வலிய பெருமூச்சு நித்திய அமைதியுள் அடங்கியது
- ❖ அவளுடைய பெரு ஆசைகளை விடுதலை செய்தது
- ❖ அவ்வையகம் சிறந்த இதயம், பெருஉணர்ச்சி
- ❖ வளரும் கவர்ச்சியை அற்பசொற்கள் அழிக்க இயலாது
- ❖ அவளினிமை ஆர்வமானது, ஸ்பஷ்டமானது
- ❖ அவள் பாதுத்தின் ஞான நடையை அவள் நிர்ணயிக்கிறாள்
- ❖ ஆத்மா நீண்ட போராட்ட வேதனைக்குப்பின்
- ❖ முடிவாக அமைதியைக் கண்டு, மோட்சத்தில் ஓய்வு பெற்று
- ❖ வருத்தமறியாத நேரத்தின் மந்திரப் பிரவாகத்தை நாக்கால் குடித்து
- ❖ வீரனின் சுபாவம்பட்ட விழுப்புண்கள் ஆறின
- ❖ சக்தியின் கரங்கள் சூழ்ந்து அணைத்து ஆதரவளித்து
- ❖ கறையை அனுமதிப்பதில்லை, ஆனந்தம் பயம் தரவில்லை
- ❖ நம் வெளிறிய உணர்ச்சி தடை செய்யப்பட்ட காட்சிகளில்
- ❖ அற்புத நறுமணம், வர்ணிக்க முடியாத வண்ணங்கள்
- ❖ பார்வையை திருஷ்டியாக்கும் ரூபங்களைக் கண்டு
- ❖ மனத்தை அமரத்துவமாக்கும் இசையைக் கேட்டு
- ❖ இதயத்தை அனந்தமாகும்படி விரியச் செய்து
- ❖ கேட்டு, கேட்காத்தைப் பிடித்து நிறுத்தி

ஐகீஐஐ

திறமையற்றவனின் ஞானோதயம் எரிச்சலாகும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

22/82. இலஞ்சம் தவிர்க்க முடியாதது. செல்வம் பெருகும் வெருது வரய்க்கால் அடியில் நீர் ஊறுவது போல் பூமிக்கடியில் நீருற்றை நிரப்புகிறது.

- சிருஷ்டிக்கு அடிப்படையானவற்றுள் வளர்ச்சியொன்று.
- பெருகி வரும் சக்தி செயல்படும் அரங்கம் சிருஷ்டி.
- அசைவற்ற பிரம்மம் அசைவதால் ஏற்படுவது சிருஷ்டி.
- சிருஷ்டிக்குரிய முறை அகம் புறமாகப் பிரிவது.
- அது 7,8,10 கட்டங்களில் நடைபெறுகிறது.
- அடிப்படையான சக்தி இந்த ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் பெருகுகின்றது.
- நாம் காண்பது உலகம், சொல்லப் போனால் நம் உலகம்.
- நம் உலகம் சிறியது, குடும்பமும் நன்பர்களும்.
- ஊர் என்பதில் நம் உலகம் சிறிய பகுதி.
- நமக்கு ஊர் முக்கியம் என்பதால் அதை அறிவோம்.
- நாம் அறியும் ஊர் நம்மைத் தொடும் பகுதி.
- எலக்ஷனில் ஊர் எப்படிச் செயல்படும் என நாம் கருதுவதில்லை.
- எலக்ஷன் வந்தால் ஊரில் எவர் தலைவராவார் எனத் தெரியாது.
- பஸ்ரூட் நம் ஊருக்கு வந்தால் யார் யார் என்ன பலன் பெறுவார்கள், அது நம்மை எப்படிப் பாதிக்கும் என நம்மால் நினைக்கவும் முடியாது.
- பள்ளிக்கூடம் வந்து மாடு மேய்ப்பவன் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரானால் நாட்டாண்மைக்காரர் அவனுக்கு அடங்க வேண்டும் என்று நினைக்கவே முடியாது.
- மாற்றம் பஸ், போன், பள்ளிக்கூடம், எலக்ஷன், சொஸைடி, அரசியல் கட்சி, ஜாதி சங்கம், புது வியாபாரம்,

நிதானம் நிறைவு தரும்.

- புதிய சர்க்கு போன்ற அநேக விஷயங்கள் பிரம்மாண்டமான மாறுதல்களைக் கொண்டு வருகின்றன.
- பழைய அமைப்பு, மரியாதை, பண்பு, அடக்கம் காற்றில் பறப்பதை ஊர் கெட்டுப் போய் விட்டது எனப் பேசுகிறோம்.
 - ஊரில் எந்தப் பெரியவரும் இளைஞர்களை வேலையிடுவார்கள்.
 - கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களை வேலையிடமாட்டார்கள்.
 - அப்படி ஒரு மாணவன் ஒரு பெரியவரை “மாமா என்னிடம் இதைக் கொடுங்கள், நான் செய்கிறேன்” என்றால் கொடுக்காதவருண்டு.
 - மரியாதை, பண்பு, அடக்கம், நல்லது, கெட்டது, உயர்ந்தது, தாழ்ந்தது என்பவை மாறும் காலத்தில் அழியும் அல்லது குறைவாக மாறும்.
 - இவற்றைப் பொதுவாக நாம் கெட்ட மாறுதலாக அறிவோம்.
 - நமக்கு முன் தலைமுறை மாறி நாம் வளர்ந்த பொழுது முன் தலைமுறை இப்படிப் பேசியதுண்டு.
 - நாட்டு வளப்பம் எனக் கொச்சையாகப் பேசுவது வழக்கமாகும்.
 - ஒரு வழக்கம் மாறி, புது வழக்கம் ஏற்படும் பொழுது பாதிக்கப்படுவர் எழுப்பும் குரல் இது.
 - இலஞ்சம் என்பது எக்காலத்திலும் தவறு அல்லவா?
 - வழக்கமான சட்டத்தை மீறுவதில் ஒரு அம்சம் இலஞ்சம்.
 - 1947 ஆகஸ்ட்டில் எந்த வைஸ்ராய் அரண்மனையில் எவர் நுழைய முடியாதோ அவர்களில் 10,000 பேர்கள் அங்கு ஓராண்டில் விருந்துண்டனர்.
 - மெளன்ட்பேட்டன் செய்தது கூடிவந்ததற்கு இது ஒரு முக்கிய காரணம்.
 - அதைக் காணச் சுகிக்காதவருண்டு.

பழையது போகாமல் புதியது வாராது. ஊர்வு அடங்கினால் சிந்தனை சிறக்கும்.

- சர்க்கார் வேலையை ஏலம் விட்டால் இலஞ்சமில்லை.
- ஏலத்தை மனம் ஏற்கும்.
- இலஞ்சம் தவறாகப்படும்.
- இலஞ்சத்திற்குச் சட்டபூர்வமான உருவம் கொடுப்பது ஏலம்.
- ஊழியர் ஊதியத்தை வேலைக்குத் தகுந்தவாறு மாற்றினால் இலஞ்சம் குறையும் என்பது ஒரு அபிப்பிராயம்.
- 30 ரூபாய் சம்பளம் 3000 ரூபாயாகவும், 15,000 ரூபாயாகவும் மாறியபொழுது இலஞ்சம் மலிந்துள்ளது.
- இலஞ்சம் வாங்க வெட்கப்பட்டால் இலஞ்சமிருக்காது.
- ஊதியம் உயர்ந்து, ஓரளவு தன்மானம் வளர்ந்து, நாட்டில் இலட்சியம் ஏற்பட்டால் இலஞ்சம் அழியும்.
- இவை மாற நாளாகும்.
- இலஞ்சம் சரியென எவரும் எக்காலத்திலும் கூற மாட்டார்கள்.
- கடலில் குளித்து கரைக்க வருபவன் சரியான உடை அணியவில்லையெனக் கூறலாமா?
- காலம் கணியும்முன் இலஞ்சத்தை ஒழிக்க முடியாது.
- இலஞ்சம் ஒழிய பலவேறு நிலைகள் மாற வேண்டும்.
- இன்று அவற்றை மாற்றும் வாய்ப்புண்டு.
- அவற்றை மாற்றியபின் சட்டத்தைக் கடுமையாக அமல் செய்தால் இலஞ்சம் படிப்படியாக அழியும்.
- இலஞ்சத்தை ஒழிக்க விரும்புபவர் இலஞ்சத்தால் பலன் பெறக்கூடாது.
- உலகில் செல்வம் அபரிமிதமாகப் பெருகி இலஞ்சமில்லாத நாடுகளில் இலஞ்சம் லேசாகத் தலையெடுக்கிறது.
- வளமும், இலஞ்சமும் உடன்பிறந்தவை.

(தொடரும்)

ஐகைஜெஃபீ

உச்சக்கட்ட உயர்வு ஜக்கியத்திலுள்ளது.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

உலகம் ஏராளமானப் பெரிய காரியங்களை அறியும். இராமபாணம் குத்தியதைத் தேரை பொறுத்துக் கொண்டது பெரிய காரியம். இந்திரனை விரும்பிய அகல்யை அவனைப் பெற்றது பெரிய காரியம். கல்கத்தாவிலும், டெல்லியிலும் குண்டர்கள் மனம் மாறியது பெரிய காரியம். இறைவன் பகவானையும், அன்னையையும் புதுவைக்கு அனுப்பியது பெரிய காரியம். இயற்கையின் அழைப்பை ஏற்று அந்நியர் இந்தியா மீது படையெடுத்தது பெரிய காரியம். ஹிந்து-மஸ்லீம் பிணக்கையும் அகிம்சையின் வற்புறுத்தலையும், ஆசாரத்தையும் மீறி August 15, 1947-இல் சுத்திய ஜீவியம் பலித்ததும் பெரிய காரியம். பெரிய மனத்தின் பெரிய பார்வைக்கு அனைத்துமே பெரிய காரியம். லோகமாதா வாழ்வில் பிறந்தது பெரிய காரியம். உடலின் உணர்வு அறிவுக்குக் கட்டுப்படுவது பெரிய காரியம். எல்லாம் அறிந்தவன் எதையும் பேசாமலிருப்பது பெரிய காரியம். அடிமை வாழ்வை அழித்துச் சுதந்திரம் வந்த பொழுது அடிமை அதை ஏற்படும் பெரிய காரியம். இறைவன் சாவித்ரிக்கு ஆசை காட்டிய பொழுது அவள் அதை மறுத்தது பெரிய காரியம். நெஞ்சில் ஒருமை உருவாகி அது அன்பைப் பொழிய அவள் இதயம் விழைந்தது பெரிய காரியம். இருளில் மூழ்கிய உலகம் அருளையறியாது அருளை மறுத்த பொழுது, அவ்வருள் செயல்பட அன்னை அவதரித்தது பரிணாமத்திற்குப் பெரிய காரியம். மாயையின் எண்ணத்தைப் பிரகிருதி செயல்படுத்தினால் சுக்தி எழுந்து எண்ணத்தை உருவாக்கி தானே செயல்படுத்துவது சிறஞ்சிக்குப் பெரிய காரியம். பெண்ணின் உருவத்தில் இறைவனை ஆண் காண்பது பெரிய காரியம். பெரிய காரியம் நடக்கும் பொழுது அதைப் பெரிய காரியமாக அறிவது உண்மையிலேயே மனித வாழ்வில் பெரிய காரியம். ஆரோவில் ஆலமரமும், சாப்பாட்டறை மாமரமும் அன்னைக்கு

அபயக்குரல் எழுப்பியது பெரிய காரியம். கடல் தேவதை அன்னைக்கு இணங்கி அடங்கியதும் பெரிய காரியம். பொய் மனம் உவந்து மெய்யாக மாறி வாங்கிய பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு முன்திரும்பக் கொடுத்தது ஏழ்மையின் பொய்க்குப் பெரிய காரியம். முறிந்த தொடை எலும்பு பகவானுக்குக் கூடியதும் பெரிய காரியம். மனத்தில் ஓடும் எண்ணாங்கள் மொனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு சற்று நேரம் விலகியிருந்து மொனத்தை அனுமதிப்பதும் பெரிய காரியம். சூரிய வெளிச்சில்லாத வீட்டில் ஜாடியில் Grace செடியை நட்டு அதன் மலரை காணிக்கையாகக் கீழைப்பது பெரிய காரியம். ஆதாயத்திற்கும் பொய்யன் மெய் சொல்வது பெரிய காரியம். கெட்ட குணம் கெட்ட நடத்தையை ஒதுக்கி, நல்ல குணத்தையும் ஆன்மீக விழிப்பையும் காண்பது பெரிய காரியம். மனிதன் தன் குறையைத் தானே திருத்த முன்வருவது பெரிய காரியம். கணவன் சம்பாதித்த பெரும் சொத்து துரோகம் செய்து சம்பாதித்தது என அறிந்து அவனையும் அவன் சொத்தையும் துறப்பது பெண்மைக்குப் பெரிய காரியம். எனிய வதந்திகளை ஆர்வமாகச் சேர்த்து அற்புதம் என அனுபவித்தவர் ஆசீரமம் வர ஆவலுற்றது பெரிய காரியம். பாஸ் செய்ய முடியாதவன் 45 நாள் பயிற்சியில் முதல் மார்க் வாங்குவது பெரிய காரியம். நல்ல செய்தி விரைவாகப் பரவுவது பெரிய காரியம். கெட்ட எண்ணம் மனத்தின் ஆழத்தைத் தொட்டு அதன் வழி அருள் பெற்றது பெரிய காரியம். பிழைக்கமாட்டார் என்ற 70 வயது பெரியவர் புதிய செய்தி தந்த நம்பிக்கையால் புத்துயிர் பெற்று 25 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தது பெரிய காரியம். 18 ஆண்டுகள் எதுவும் செய்யாதவர் தினமும் ஒரு பொய்யைப் பல முறை கூறி மகிழ்ந்தவர் அன்னை சூழலுக்குப் போய்க் கேர்ந்தது பெரிய காரியம். பிரபலமான கோயில்களில் உள்ளது சிறு தெய்வம் என அறிவது பெரிய காரியம். இராகு காலம் அன்பனுக்கு அமிர்த வேணையாகச் செயல்படுவது பெரிய காரியம். மேல் மனத்தின் விதண்டாவாதம் அடி மனத்திலும், ஆழ் மனத்திலும் ஆன்மீக ஞானமாகச் சேர்வது பூரண யோகம் செய்யும் பெரிய

அனந்தம் அளவில்லாத விசாலம்.

தனித்தன்மை அளவில்லாத செறிவு.

காரியம். பூரண சரணாகதி பூரண வலிமை தருவது பெரிய காரியம். உள்ளங்கை என்னென்யையை ஒரு துளியும் சிந்தாமல் உடலில் தேய்ப்பதும், உலகை எட்டிச் செயல்படுவதும் பெரிய காரியம். மனம் நெகிழ்ந்த நேரம் சாவித்ரியில் ஒருவர் சத்திய ஜீவிய தரிசனம் பெறுவது பெரிய காரியம். என்றும் விழும் ஆப்பிள் ஒரு நாள் நியூட்டனுக்குப் புவி ஈர்ப்பை உணர்த்தியதும் பெரிய காரியம். எவரையாவது ஏமாற்றி எதைப் பெறலாம் என்ற இலட்சியமுள்ள சூதாடி இலட்சிய ஸ்தாபனத்தில் 14 ஆண்டுகளாக கால் ஊன்றிய பின், 30 நாட்கள் தினமும் ஒரு முறை அன்னைக்கு முறையிட்டதால் தானே வலிய விலக முன்வந்தது பெரிய காரியம். தன் பேரார்வம் பெரிய நஷ்டத்தை அடுத்தவர்க்கு ஏற்படுத்துவதில் 30 ஆண்டுகள் தினைத்து மகிழ்ந்தவர் இனியும் இதைச் செய்யக் கூடாது என உணர்ந்து விலகியது பெரிய காரியம். 9 மாதத்தில் குணமாகும் வியாதி 30 சட்டங்களை ஏற்று 30 நாட்களில் குணமானது பெரிய காரியம். சோர்ந்து துவண்ட உடல் அடுத்தவர் வாழ்வில் அற்புதம் நடக்க விரும்பியவுடன் தெம்பும் உற்சாகமும் அபரிமிதமாக உணர்வது பெரிய காரியம். பின்னை வீட்டார் பெண் வீட்டாருக்கு ஆதரவாக நினைப்பதும், செயல்படுவதும் பெரிய காரியம். ஒரு வீட்டை விற்று காணிக்கையாக அளிக்க முன்வருவது பெரிய காரியம். திருமணத்திற்கு முன்னிருந்தபடி பின்னாலிருப்பது பெரிய காரியம். 500 ரூபாய் சம்பளக்காரர் 8000 சம்பளத்தை மறுத்து சேவையை ஏற்பது பெரிய காரியம். 600 ரூபாய் சம்பளக்காரர் 10,000 வெகுமதியை அதன் பெயர் சரியில்லை என்பதால் மறுப்பது பெரிய காரியம். கொடுமைக்காரன் வாயால் பெரிய நல்ல சொல் ஒரு முறை வருவதும் பெரிய காரியம். உன்னை ஓழித்துக் கட்டி வேடிக்கைப் பார்க்கப் போகின்றேன் என்ற கொக்கரிப்புக்கு அடுத்த நிமிஷம் Life Response, அழியப் போவது எதிரியில்லை கொக்கரித்தவரே அழிவான், என எழுந்தது Life Response-க்குப் பெரிய காரியம்.

(தொடரும...)

ஒழிச்சீலை

நிலையும், நினைப்பும் முனைகளின் சந்திப்பாகும்.

அஜெண்டா

அன்னை: இவை தெளிவாக இருக்கின்றன. அவ்வளவு தெளிவாக உள்ளது. அது உண்மையில் ஒரு புது அனுபவம். ஞானோதயம் எப்படி பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் கருணையின் வெளிப்பாடு என்ற அனுபவம் அது. அவருடைய கண்களில் தெரியும். அவர் கண்கள் கருணை வெள்ளமானவை. இக்கருணை என்னவென்று நான் அறிந்தேன். (அது...)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் எங்கோ எழுதியுள்ளார். எவரிடமிருந்தும் அருள் விலகுவது அரிது. ஆனால், பலர் அருளை விட்டு விலகுகின்றனர். ஆனால், “மனிதன் அருளை விட்டு விலகுகிறான்” என்ன சொற்கள் அவை என எனக்கு நிச்சயமாக நினைவில்லை. பகவான் crooked குதர்க்கம் என்ற சொல்லை பயன்படுத்தினார். அருள் தனசெயலிலிருந்து விலகவில்லை, இல்லவேயில்லை. ஆனால் மனிதன், ஆமாம், முறுக்கியவன், கோணலானவன்.

சத் பிரேம: சிதைந்தவன்?

அன்னை: சிதைந்தவனா? மனிதன் முதலிலிருந்தே கடைசி வரை சிதைந்தவனாயிற்றே. அது அல்ல விஷயம். அது தன்னையே முக்கியமாக நினைக்கிறது. அதன் சக்தியும் செயலும் நேரடியாகச் செல்வதற்குப் பதிலாகக் கோணலாகச் செல்கிறது. வளைந்து, சிதைந்து சக்தியைக் கலக்கின்றன. அது அவர்கள் இருப்பது போன்றது. அது அவர்கள் சின்னாபின்னப்படுத்துவது (சிதைப்பது என்பது சொல்) மீண்டும் மீண்டும் எனக்கு வருகிறது. நேரடியாக இருப்பதற்குப் பதிலாக அது முறுக்கிக் கொண்டுள்ளது. எனவே அருளால் செயல்பட முடியவில்லை. அது பலன் தராது. அந்த நேரம் அந்தத் தோற்றும் தெளிவுமிருந்திருந்தது.

★ ★ ★

வெகு சீக்கிரம்.

மனிதனும், இறைவனும் சந்திக்காத இடமில்லை.

அன்னை: உன் புத்தகம் எழுதி முடிந்ததா?

(சத் பிரேம் கவலையுள்ள முகத்துடன் “ஆம்” என்றார்.)

ஓஹோ! அது தெளிவான் “ஆம்” இல்லையே.

சனிக்கிழமை அதை என்னிடம் படித்துக் காட்டப் போகிறாயா?

(சத்பிரேம் முகத்தைச் சுனிக்கிறார்.)

ஓ! அதுவுமா?

சத்பிரேம்: அது ஒன்றும் பிரமாதமானதல்ல.

அன்னை: அது பரவாயில்லை - எதையுமே நீ பெரியதாக நினைப்பதில்லையே. பரவாயில்லை.

சத் பிரேம்: மதர்.

அன்னை: என்னிடம் சொல்ல வேண்டியது ஏதேனும் உண்டா?

ஓ ஸ்தோ ஓ.

ஜீவிய மணி

உழைப்பு உயர்ந்து என்று நம்புபவனுக்குச் செல்வம் சேர்ந்தால் அதிசயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால், பழிவாங்கும் என்னைமுள்ள-வனுக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புகள் கெட்டுப் போகின்றன என்றால் அது நமக்குப் புரிவதில்லை. பழிவாங்கும் மனப்பான்மைக்கும், வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும், என்ன தொடர்பு என்று தெரிவது கஷ்டம். எதையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளும் என்னத்தை அதிதீவிரமாகப் பின்பற்றிப் பலரும் கேவி செய்யும் அளவுக்கு வந்த ஒருவருக்கு எதிர்பாராமல் வாழ்க்கை பெரும் செல்வத்தைக் கொடுக்கும் பொழுது அவர் உட்பட யாருக்கும் சுத்தத்திற்கும், பெரும் செல்வத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு தெரிவதில்லை. தெரிந்தால் புரிவதில்லை.

உலகமே ஆண்டவன், ஆண்டவனே உலகம்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மரபு

ஆத்மா மனித ஜீவனின் கரணங்களில் சிறந்தது. மோட்சம் பெற்றுப் பிரம்மத்தை அடைய வேண்டும்.

பகவான்: உலகம், சிருஷ்டி ஆத்மாவாலானது. ஐடமும் ஆத்மா. ஆத்மா ஐடத்தைக் கடந்து, ஐட இருளையும் கடந்து, உறக்கத்தில் விழித்துள்ளான்.

மரபு ஆத்மா அசைவற்றது என்பதை பகவான் ஆத்மா அசையும்,

பரிணாம வளர்ச்சி பெறும். பரிணாம வளர்ச்சியால் திருவுருமாறி, சுத்திய ஜீவனாகும் என்கிறார்.

அரங்கம்: மரபு மனித ஜீவனை அரங்கமாகக் கருதி ஆத்மாவுக்கு விடுதலை கொடுக்க தவம் செய்து 5 நிலைகளில் மோட்சத்தை வகுத்தது. பகவான் மனிதனையும், அவன் பகுதியான மேல் மனத்தையும் கடந்து

சிருஷ்டியை முழுவதும் அரங்கமாக்கினார்.

அடி மனத்தில் ஆரம்பித்துப் பாதாளத்தையும் பரமாத்மாவையும் இணைத்து பரிணாமத்தால் ஜீவாத்மாவைப் பரமாத்மாவாக்கி, சுத்திய ஜீவனாக்கினார்.

அதன் ஆரம்பம் - அடிமனத்தில் சைத்திய புரங்கள்.

பரமாத்மா, பாதாளம், ஐட இருள், அடிமனம், உள்மனம், மேல்மனம், இடைப்பட்ட ஜீவன், சூழ்ந்துள்ள ஜீவன் ஆகிய 8 பகுதிகளும் அடிமனத்தில் சேர்ந்து முழுமை பெறுகிறது.

முழுமை பெறுவதால் பரிணாம வளர்ச்சி ஆரம்பிக்கிறது.

காலத்திலும் காலத்தைக் கடந்தது ஒன்று.

ஆரம்பம் – மனத்தில் மனத்தின் சைத்திய புருஷன்
உயிரின் சைத்திய புருஷன்
உடலின் சைத்திய புருஷன்

முதற்கட்ட பூர்த்தி	நெஞ்சுக்குப் பின்னால் மூன்று சைத்திய புருஷனும் சேர்ந்து முழு மைய சைத்திய புருஷனாகிறது.
இரண்டாம் கட்டம்	முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வ சைத்திய புருஷனுடன் சேர்ந்து முழுமை பெறுகிறது.

குறிப்பு:- ஒரு வகையில் உடலின் சைத்திய புருஷனுக்கு முழுமையுண்டு. மூலமாக சாரமாகக் கருதினால் உடலின் சைத்திய புருஷனுள் மனத்தின் சைத்திய புருஷனும், உயிரின் சைத்திய புருஷனும் சேர்ந்து ஒரு வகையில் “முழு சைத்திய” புருஷனாகிறது.

உடலின் சைத்திய புருஷனுக்கு “முழுமை”யுண்டு. அது கீழ்பாகம்.

மேற்பாகம் முனி, ரிஷி, யோகி, தெய்வ சைத்திய புருஷன். இதற்கும் “முழுமை”யுண்டு.

முடிவு:-

கீழும், மேலும் “முழுமை” பெற்றவை இணைந்து முடியை உடைத்து சுத்திய ஜீவனாகச் சுத்திய ஜீவியத்தில் எழுகிறது.

காலத்தைக் கடந்த ஓன்றைப் பலவாக உணர வேண்டும்.

மரு

தேடுவது பகுதி, பகுதியிலும் ஆத்மாவுக்கு மட்டும் மோட்சம் உண்டு.

மனம், உயிர், உடல் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

மற்ற ஜீவாத்மாக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

பகவான் ஆத்மாவின் கடைசி சுயநலம் மோட்சம் என்கிறார்.

பகவான்:

தேடுவது முழுமை - மோட்சமல்ல, திருவுருமாற்றம்.

மனம், உயிர், உடலும் திருவுருமாறி பிரபஞ்ச அளவுக்கு வளர்ந்து, அனைத்து ஜீவாத்மாக்களையும் சேர்த்து, பரமாத்மாவையடைந்து உயர்ந்து, பிரம்மத்துடன் ஜக்கியமாகி முழுமை பரிணாம வளர்ச்சியால் பிரம்மத்திற்குப் புது ஆண்டும் தருகிறது.

யதுமை

இதன் ஆரம்பம்: அடி மனத்தில் சைத்திய புருஷன்.

முறை: மூன்று உலகிலும் பரிணாமம்.

கருவி: திருவுருமாற்றம்.

(தொடரும்)

எஃகைஃகை

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தீய சக்திகளால் இறைவனைத் தொடமுடியாது. மனிதன் இறைவனை நாடுவதை மட்டுமே தீயசக்திகள் தடை செய்ய முயலும். அதனால் மனிதனுடைய குணங்களைத் தாக்கும் திறமை மட்டுமே அவற்றிற்குண்டு.

சிருஷ்டியை அறிபவன் சிருஷ்டத்தவன்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

கர்மயோகி

மனம் என்றால் அது பல நிலைகளிலுள்ளது. அதேபோல்தான் மற்றக் கரணங்களும். எந்த நிலையில் மனமிருக்கிறதோ, முன்னேற்றம் அந்திலையில் வரும். அதைவிடச் சற்று உயர மனிதன் முயன்றால், இருக்கும் நிலையிலுள்ள மற்ற சக்திகள் எழுந்து முயற்சிக்குரிய சக்தியை விழுங்கிவிடும். அதை நிதானமாக முறியடிக்க முடியும்.

உடலுடைய வலிமை பல நிலைகளில் இருப்பதைப்போல், மனத்திற்கும் பல நிலைகளுண்டு. பிராண்னுக்கும், வலிமை, எளிமை, திறமை என்ற பல்வேறு நிலைகளுண்டு.

தன்னை உணராத மனம் ஒரு நிலை. உணர்ந்த மனம் அடுத்த நிலை. சூழ்நிலையையறியாத மனம், அறிந்த மனம் வேறு நிலைகள். தன்னைச் சூழ்நிலையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தறியும் நிலை, அறியமுடியாத நிலைகள் உண்டு. எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்கும் திறமையுள்ளது ஒரு நிலை. இதுபோல மனம் பல நிலைகளில் செயல்படுகிறது. ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் இரு நிலைகளில் மனமுள்ள இருவருக்கு அவரவர் மனநிலைகளுக்கேற்ற முன்னேற்றம் கிட்டும். தன்னை உணர்ந்தவன் பெறும் பலன், தன்னை உணராதவன் பெறும் பலனைவிட அதிகம்.

தன்னை உணராதவன், தன்னை உணர முற்பட்டால், உணராத நிலைக்குரிய மனோ சக்திகள் எழுந்து, அவன் முயற்சியை வீணாக்கி விடும். இது பயமாகவும், சந்தேகமாகவும், விரயமாகவும், எதிர்ப்பாகவும், இடையூராகவும் எழும். Feb. 29, 1956 அன்று அன்னை தியானத்தின் பொழுது அவர் உருவம் பிரபஞ்சம் அளவுக்குப் பெரியதாகி, பொன்னாகி, பூவுலகத்திற்கும், மேலுலகத்திற்கும் இடையே நின்ற பொற்கதவைப் பிரம்மாண்டமான பொன் சுத்தியால் ஒரே அடியில் தூளாக்கிய பொழுது, பொன்னொளி பூவுலகை நிரப்பத்

தலையையும், திருவடியையும் அறிந்தாலும் அது முழு ஞானமாகாது.

தொடங்கியது. உடனே பூவுலகிலுள்ள தமோ (சோமபேரி) சக்திகள் எழுந்து அப்பொன்னொளியை விழுங்கின என்று அன்னை கூறுகிறார்.

ஆறு பிள்ளைகள் உள்ள வீட்டில் முதல் ஜவரும் பள்ளிக்கூடத்தை முடிக்காத நிலையில் ஆறாவது பிள்ளை பள்ளிப் படிப்பை முடித்து, கல்லூரியில் சேர முயன்றால், அவனுக்கு உற்சாகம் கொடுப்பவரும் உண்டு. படிக்கக் கூடாது என்பவரும் உண்டு. அவை புறச்சக்திகள். அவன் மனத்துள் இன்றைய நிலையிலுள்ள மற்ற சக்திகள் எழுப்பும் குரல் அதிகம்.

- ★ இதுவே அதிகம், மேலே போனால் பலிக்காது.
- ★ மேலே போய் தோற்றால் வெட்கம்.
- ★ அண்ணன்மார் படிக்காத வீட்டில் தம்பி படித்தால் மரியாதையில்லை.
- ★ உனக்குப் படித்த மனைவி வந்தால், குடும்பம் உடையும்.
- ★ உன் மகன் காலேஜாக்குப் போகலாம், நீ போவது தவறு.
- ★ கல்லூரியில் உன்னைக் கேளி செய்து அனுப்பினால் என்ன செய்வாய்?

இவை போன்ற எண்ணங்கள் இன்றைய நிலைக்குரிய சக்திகளின் வெளிப்பாடு. அதைத் தாண்டி வருதல் எளிதன்று. ஆனால் முடியாததன்று. இவற்றிற்கு எதிரான பதில்களை மனமும், உணர்வும் தீர்க்கமாகச் சொன்னால், நிலையாக நின்றால் வெற்றி பெறலாம்.

- ★ இந்த நாளில் SSLC ஒரு படிப்பில்லை.
- ★ கீழே ஜெயித்தவன் மேலேயும் ஜெயிப்பான்.
- ★ தோல்வி எல்லோருக்கும் உரியது, எனக்கு மட்டுமன்று.
- ★ எத்தனையோ படிக்காத அண்ணன்மார் உள்ள தம்பிகள் படிக்கிறார்கள்.

பூரணனை அறிய பூரணம் அவசியம்.

- ★ தகப்பனாரை விட அதிகம் படிக்கக் கூடாது என்றால், கல்லூரியை மூட வேண்டும்.
- ★ படித்த மனைவி பண்புடையவளாகவும் இருக்க முடியும்.
- ★ படிக்காத மனைவி மட்டும் குடும்பத்தை உடைக்கமாட்டாளா?
- ★ நான் என் தகப்பனாருக்கு மகன் என்ற முறையில் ஏன் போகக் கூடாது?
- ★ படிக்காத கிராமத்துப் பையனைக் கேவி செய்வது வழக்கம்தான்.
- ★ கல்லூரியில் கிராமத்துப் பையனை அதிக மரியாதையுடனும் நடத்துவார்கள்.

இவை போன்ற பதில்களை மற்றவர்க்குச் சொல்லி அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் அவன் மனமே அவன் எழுப்பிய கேள்விகளுக்குப் பலியாவதும் உண்டு. நிச்சயம் படிக்க வேண்டும். படிக்காத குடும்பம் என்ற பெயர் போய், படித்த குடும்பம் என்று பெயர் வரவேண்டும். படிப்பில்லாமல் என்ன இருக்கிறது என்ற தீவிர முடிவுக்கு வந்தால், மற்றவர்கள் சொல்வதையோ, மனம் சொல்வதையோ கேட்டால், காரியம் கெட்டுவிடும். அறிவு சொல்வதை ஏற்க வேண்டும் என்ற தெளிவு பலன் தரும்.

(தொடரும்)

ஒழிஷலைக்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அடக்கம் இறைவனுக்குரியது. அதனால் அடக்கமானவர்களை தீய சக்திகள் தீண்ட முடியாது.

ஸ்ரீவிகான் ஆண்மீக இளைஞர்கள்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்க்கி)

கர்மயோகி

சமர்ப்பணம்

புருஷப் பிரகிருதியைப் பிரிப்பது வலிமையான முறை. இம்முறையைச் சமர்ப்பணம் செய்வது இதை மேலும் வலிமையாக்கி பூரணயோகத்திற்குரியதாக்கும். சமர்ப்பணமாகாதப் பலன் பூரண யோகத்திற்குப் பலிக்காது. சமர்ப்பணம் எனிய காரியங்களிலேயே சிரமம். காரியம் பெரியதானால் சமர்ப்பணமும் சிரமமாகும்.

இன்றைய அரசியலில் பதவிக்குப் போட்டி. அங்குச் சமர்ப்பணம் என்பது நாடு அழைத்தால், கட்சி வற்புறுத்தினால் பதவியை நாடுவேன் என்பது போல.

கூட்டம் கொந்த எதித்தால் லேசில் அடங்காது. போலீஸ்காரரை கண்டால் அடங்கும். உடுப்பு இல்லாத போலீஸ்காரருக்கு அடங்காது. சமர்ப்பணம் உடுப்புப் போட்ட போலீஸ்காரர். விஷயம் பெரியதானால் கூட்டம் போலீஸ்காரரை மீறிச் செயல்படும். ஆயிரம் பேர்கள் உள்ள கூட்டத்தை ஒரு போலீஸ்காரன் என்ன செய்வான்?

பகவான் புருஷப் பிரகிருதியைப் பிரிப்பதை சமர்ப்பணம் செய்யச் சொல்கிறார்.

பிடிக்காத விஷயம், பிடிப்பாத விஷயம் சமர்ப்பணமாகும் பொழுது சபாவும் எதிர்த்து எழும் வேகம் தெரியும்.

நூல், நூலின் சூட்சமம், யோகம், யோக நுணுக்கம், நுணுக்கத்தின் சூட்சமம் இருக்கல்லமாகுமிடம்.

முதல் பாரா இந்த அத்தியாயத்தில் மோட்சம் முடிந்துவிட்டது, திருவுருமாற்றம் பாக்கி எனக் கூறுகிறது.

அதற்குச் சைத்திய புருஷன் மேல் மனத்திற்கு வர வேண்டும் என்பது அடுத்தது.

அதுவும் விரைவாக நடக்க மனிதன் விழிப்படைய வேண்டும்.

சர்க்காரின் கடமையை மந்திரியறிவார், மக்களறியார்.

ஒவ்வொரு பாராவிலும் அதைத் தொடர்ந்து அந்த நிலையின் நிபந்தனை என்ன என்று கூறுகிறது. அது 31 பாராவிலும் (Book II Chapter 25 மூன்று திருவுருமாற்றம்) தொடர்கிறது. பரிணாமம் யுகாந்த காலமாக நடக்கிறது.

அது அஞ்ஞானம் ஞானமாவது.

அஞ்ஞானத்திலுள்ள ஞானத்தை மனிதன் அறிந்தால் பரிணாமம் விரைவாகும்.

மேலிருந்து சத்திய ஜீவியம் வந்தால் இந்த விரைவான பரிணாமம் முழுமை பெறும்.

இந்தக் கட்டம் படிப்பதிலும், சமர்ப்பணத்திலும் உண்டு. அதை நாம் கண்டுகொள்வது ஆன்மீக விழிப்பு மட்டுமல்ல. மனிதன் சத்திய ஜீவனாகும் முதல் மின்னலான வாய்ப்பு.

அதுவே படிப்பதில் முக்கியம்.

சமர்ப்பணத்தில் அதை அறியலாம்.

படிக்கும் பொழுது இந்த இடம் தட்டுப்படுவது முடிவான பேரதிர்ஷ்டம்.

கிடைத்தால் வெற்றி, சந்தோஷம்.

இந்த வெற்றி சமர்ப்பணம் அகந்தையை மீறிப் பெற்ற வெற்றியாகக் கண்டால் நன்றியறிதல் மலர்ந்து உடல் புள்ளாங்கிதம் அடையும்.

இதுவே சமர்ப்பணத்தின் யோகப் பலன். படிப்பதின் யோகப் பலன்.

அது வந்தபின் படிப்பும், வாழ்வும், சமர்ப்பணமும் யோகமாக மாறும்.

சமர்ப்பணம் அக உணர்வில் எழுப்பும் தெளிவுகள், உருவங்கள்.

சமர்ப்பணம் முதற்படி. ஆனால் பிரம்மாண்டமானது. சமர்ப்பணம் முழுமை பெற்று சரணாகதியாகும். எத்தனையோ

ஸஸ்வரன் சரணாகதியால் பூரணம் பெறுகிறான்.

வகையாக விளக்கலாம். எப்படிக் கூறினாலும் முடிவாக சமர்ப்பணம் என்றாலும்,

அகந்தையை விட்டகன்று, அதன் உருவத்தைக் கண்டு கரைக்க முடிந்த அளவு கரைப்பது சமர்ப்பணம்.

எவரும் தன்னையறிவார். அதை நினைப்பதில்லை. நேரம் வந்தால் “நான்” “நீ” எழும். பொதுவாக மனிதன் என்பது அகந்தை. அவன் செயல்கள் எல்லாம் அகந்தையின் செயல்கள். என்னம், உணர்ச்சி யெல்லாம் அகந்தையினுடையது. தெளிவுள்ளவர் ஓரளவு அகந்தையை அறிந்து அதிலிருந்து விலக முயன்றால், “நானும் என் எண்ணமும், செயலும் விலகினால் அப்புறம் என்ன இருக்கிறது, எதுவுமேயில்லை” எனத் தோன்றும். அது ஓரளவு அகந்தை புரிவதாகும். ஒடும் எண்ணங்களை நிறுத்தினால் மனம் மௌனமாகும். மௌனம் பெரியது. ஆனால், அது அகந்தையின் மௌனம். அகந்தையின் மௌனமானாலும், மௌனம் என்பதால் போற்றுத்தக்கது. என்றாலும் அகந்தை எது, எப்படி அதைப் பிரிப்பது என்பது கேள்வி.

அன்னையை நெகிழ்ந்து உருகி நினைத்தால் சில சமயம் மனம் லயித்து விடும். அந்த நேரம் வரும் மௌனத்திற்கும் மேற்கொண்ணதற்கும் வித்தியாசம் மௌனமான முனைப்பு. முனைப்பற்ற மௌனம் இதமாக, இனிமையாக இருக்கும். முனைப்பு புரிந்த பின் முனைப்பை விலக்க முடிவு செய்தால், அடுத்த முறை தியானத்தில் மௌனத்திற்கும், முனைப்புக்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரியும். மனம் முனைப்பை விரும்பும். முனைப்பு தெம்பாக இருக்கும். முனைப்புக்குத் தெளிவுண்டு. முனைப்பின் தெளிவுக்கும் இதமான இனிமையான தெளிவுக்கும் வித்தியாசம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி போல் தெரியும். இந்த நிலையில்

மனம் முனைப்பை விலக்க முடிவு செய்வது உண்மை (Sincerity).

வேதம் உடலில் பூரணத்தைக் கண்டது.

இந்திலை முதிர்ச்சியடைந்தால் உண்மை ஆழ்ந்து இனிக்கும். தெய்வ தரிசனம் பெற்றது போல் உணரும்.

இனி அகந்தை விலகி மனத்தில் தனித்து உருவாவது உண்டு. அது உருவம் பெற்றால் பெற்றது தட்டுப்பட்டால் கருத்த கருங்கல் சுவராக உருவெடுக்கும். அதுவே நம் அபிப்பிராயங்களின் திரட்சி. எந்த ஆழ்ந்த அபிப்பிராயத்தைக் கைவிட முடிவு செய்தாலும் கருங்கல்லாக மனம் தடை செய்யும். இது உண்மைக்கும் அழைப்புக்கும் இழை இழையாக வழிவிடும். ஆண்டு பலவாகும். ஒரு விஷயத்தில் பிறர் கூறுவது சரியென அறிவு ஏற்றபின் அதை மனம் ஏற்க கல் தடை செய்யும். இடம் தராது. தொட விடாது. அதுவே பலருக்கு யோகம் முடியுமிடம். அது வழிவிட்டால் கருங்கல் சுவர், கல்சுவராகும். கல்சுவர் மன் சுவராகும்.

மன் சுவர் நனைந்த மன் சுவராகி உடையும், கரையும். கரைந்து மறைவது அருள். ஆத்மா முழு உண்மையாக இருந்தால் வேகமாகப் பலன் வரும். ஓரிரு ஆண்டுகளிலும் நடக்கும். அரிது.

இது அகந்தையின் உருவம். மனத்திற்குரியது.

Mental ego. மனத்தின் அகந்தை.

மனத்திற்கு ஞாபகம், சிந்தனை, பாகுபாடு, கற்பனை, முடிவு, தீர்மானம், ஆசை, வேகம், முனைப்பு என ஏராளமான திறமைகள் உண்டு. இவற்றுள் சிந்தனையின் அகந்தை கடுமையானது. அது கரைந்தால் சிந்தனை வேகம் குறைந்து, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அழியும். ஞாபகத்திற்கும் அகந்தையுண்டு. அபிப்பிராயத்திற்கும் அகந்தையுண்டு. இது நீண்ட கடமை. ஒவ்வொரு அகந்தையாக விலக்க வேண்டும். பின்னர்

உணர்ச்சிக்கு அகந்தையுண்டு.

உடலுக்கு அகந்தையுண்டு.

ஜீவனுக்கும் அகந்தையுண்டு.

ஆத்மாவுக்கும் அகந்தையுண்டு.

இறைவனையும் மனிதனையும் இணைப்பது சத்திய ஜீவியம்.

Spiritual ego எனப்படும் ஆத்மா அகந்தையை வளர்ப்பதில்லை. அகந்தை ஆத்மாவை ஆட்கொள்ளும். அது பேராபத்து. சாபமிடுவர் பெற்ற திறனிது. யோகம் எந்தக் கோணத்தில் பார்த்தாலும் கடுமையானது. என்றாலும், அத்துடன் தடைகள் விலகி ஆழத்தின் மூலத்திற்கும் ஒரு மின்னல் போல் போக வழிவிடுவதும் யோகத்தின் சபாவும். நம் வாழ்வில் பத்து அல்லது இருபது ஆண்டாகத் தீராதப் பெரிய முக்கிய பிரச்சனையிருந்தால் அதைச் சமர்ப்பணத்தால் தீர்க்க முடிவு செய்து கூடினம் மறக்காமல் அதை மனதில் நிறுத்தினால் இத்தனை பெரிய தடைகள் இருப்பது உண்மையானாலும் ஒரு இழை ஜீவன் வழிவிட்டு உள்ளே போவது தெரியும். ஒரு நாள் திடீரென அப்பிரச்சனை விலகும். அது பெரிய பலன். ஆதாயம். யோகப்பலன் அதனினும் பெரியது. நான் மேலே கூறிய எல்லா நிலைகளும் ஸபஷ்டமாகத் தெரிந்து விடும். அதற்கு விழிப்பு (opening) எனப் பெயர். இனி செய்ய வேண்டிய வேலையின் தரம் தெளிவுபடும்.

திருமணமாகாத இளைஞர், பெண் தனக்கு வர வேண்டியவரை நினைத்தால், ஆணானாலும், பெண்ணானாலும் வருபவர் அற்புதப் பிறவியாக அமைவார். ஆத்மாவிற்குரியவராவார். இந்த விழிப்புப் பெற்றபின் சமர்ப்பணத்துடன் செய்ய வேண்டியவை ஏராளம். அன்னை நூலில் விலக்கப்பட வேண்டிய 27 குணங்கள் அதில் முதலிடம் பெறும்.

அதிலும் இக்குணக்குறைகளை விலக்க வேண்டும் என்பதை விட யோகம் பலிக்க இவை விலக வேண்டுமென முயல்வது சரி.

- தூய்மை முக்கியம்.
- நல்லெண்ணை மிக முக்கியம்.
- இனிமை அவசியம்.
- Self-giving பரநலம் துணை செய்யும்.

எதிரி வாழ்வில் ஆண்மீகத் தோழன்.

- விரிந்த மனப்பான்மை (expansive emotions) யோகத்தை வளர்க்கும்.

யோகத்தில் இவை ஆரம்ப நிலைகளானாலும், The Life Divine கட்டுரைகள் படித்துப் புரியும் பொழுது சமர்ப்பணம் கூடி வருவது தெரியும்.

யோகமே மூச்சாகி விடுவது,
யோக மூச்சாவது யோக இலட்சணம்.

(தொடரும்)

ஒளிஷலைகள்

ஜீவிய மணி

உழைப்பு உயர்ந்தது. உழைப்பின் பலன் உழைப்பவருக்கே உரியது. உடல் வருந்த ஒருவர் உழைத்துப் பெற்றதை மற்றவர் விழைவது தவறு. முதலாளிகளுக்குத் தொழிலாளிகளை அமர்த்தும் வேலையிலிருந்த ஒருவர் அதற்காகக் கமிஷன் பெறுவது வழக்கம். அவர் சாமர்த்தியசாலி. தொழிலாளிகளை ஓர் இடத்தில் அமர்த்திய பின் தொடர்ந்து தொழிலாளியின் கூவியில் ஒரு பகுதியைத் தனக்கு கமிஷனாகக் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்து பெருஞ்செல்வம் சேர்த்து விட்டார். அவர் மகன் பெரும் திறமைசாலி. அளவுகடந்து வருமானத்தைப் பெருக்கும் வகையில் உழைக்கும் திறனுடையவர். ஒரு சமயம் இலட்ச ரூபாய் முதலை 50 இலட்சமாகப் பெருக்கினார். ஆனால் தன் முதலீடு மட்டுமே அவருக்குக் கிடைத்தது. உபரி அடுத்தவர்க்குப் போய்விட்டது. அது சமயம் அவர்தன் வாழ்க்கையைப் பற்றி யோசனை செய்தார். அவர் ஈடுபட்ட இடங்களிலெல்லாம் இவர் உழைப்பு பெரும் பலனை அளித்துள்ளது. பலன் இவரை நாடுவதில்லை. அடுத்தவருக்குப் போய்விடும். தகப்பனாரிடமிருந்து தான் பெற்ற முதல் பிறர் உழைப்பால் திரண்டது. அதனால் இவர் உழைப்பின் பலன் அடுத்தவருக்கே தொடர்ந்து போயிருக்கின்றது. கர்மம் என்று புரிந்து கொள்வதை விட இதை உழைப்பின் குணம் என்று புரிந்து கொண்டால் நல்லது.

வைரி உணர்வின் வாழ்வுக்குக் குரு.

பழுமொழிகளை பொய்யாக்கும் அன்னையின் ஆன்மீகம்

மூலம்: ஸ்ரீ கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திரு. N. அசோகன்
சொற்பொழிவாற்றிய தேதி : 15.12.2019
இடம்: திண்டுக்கல் தியான மைய ஆண்டு விழா

பழுமொழிகள் நெடுங்காலமாக நாம் அறிந்தவை. 2000 ஆண்டு காலமாக சமூகம் புரிந்து கொண்டதைச் சுருக்கமாகக், கச்சிதமாகப் பழுமொழியாக வழங்கி இருக்கிறது. ஆனால், பழுமொழிகள் உருவான காலத்தில் இருந்த சமூகம் வேறு. இப்போது இருக்கிற சமூகமே வேறு. அதனால் அந்நாட்களில் சொன்னது இந்நாட்களில் பொருந்துமா என்ற கேள்வியும் வருகிறது. உதாரணமாகக் கல்லானாலும் கணவன், புல்லானாலும் புருஷன் என்றொரு பழுமொழி இருக்கிறது. பெண்கள் படிப்பறிவு இல்லாமல் சமையல்கட்டில் முடங்கியிருந்தக் காலத்தில் உருவாக்கப்பட்ட பழுமொழி இது. ஒருவேளை அந்நாட்களில் ஏற்றுக்கொண்டு இருப்பார்கள். ஆனால், இந்நாட்களில் பெண்களுக்குப் படிப்பு, வேலை, வருமானம், சம உரிமை என்று எல்லாமே வந்துவிட்டது. இன்றைய சூழ்நிலையில் பெண்களிடம் இப்படிப்பட்ட பழுமொழி எடுப்புமா என்பதே சந்தேகம். இது போதாதென்று அன்னையும் நம் வாழ்வில் அறிமுகமாகிவிட்டார். இந்திய ஆன்மீகத்தின் அடிப்படை நோக்கத்தையே மாற்றியவர் அவர். இப்படி ஒரு ஆன்மீகப் புரட்சியே நிகழ்ந்திருக்கும் பொழுது அந்தத் தாக்கத்தால் இந்தப் புதிய அன்னை சூழலில் பழைய பழுமொழிகள் சொல்வது செல்லாது என்ற ஓர் இடமும் வந்திருக்கிறது. அதை விளக்கத்தான் இந்தச் சொற்பொழிவு முயற்சி செய்கிறது.

அன்னையில் பகவானைக் காணலாம்.

1. இருப்பதை விட்டுப் பறப்பதைப் பிடிக்காதே.

இம்மாதிரி பழுமொழிகள் தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின் சாரம் என்று நாம் சொல்வதற்கில்லை. முகமதியர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் கடந்த ஏழை-எட்டு நூற்றாண்டுகளாக நம் நாட்டை ஆண்ட காலத்தில் இத்தகையப் பழுமொழிகள் உருவாக்கப்பட்டன. உதாரணமாக ‘எழை சொல் அம்பலம் ஏறாது’ என்றொரு பழுமொழி உள்ளது. அந்தப் பழுமொழி நிலவிய இதே தமிழ்நாட்டில்தான் அரண்மனை அபாய மணியை அடித்தப் பசுவிற்கு மனுநீதி சோழன் நீதி வழங்கினான். அம்மாதிரியே ‘அழுத பிள்ளை பால் குடிக்கும்’ என்றொரு பழுமொழி உள்ளது. ஆனால், அதேசமயத்தில் “பால் நினைந்துரட்டும் தாயினும் சாலப்பரிந்து” என்று திருவாகத்தில் வரும் வரிகளையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான பழுமொழிகளை நாம் எப்படி அன்னையின் ஆன்மீகத்தோடு பொருத்திப் பார்ப்பது என்பதுதான் இப்போது நம்முன் இருக்கும் கேள்வி. அன்னை எடுத்துரைக்கும் ஆன்மீக உண்மைகள் காலம் கடந்தவை. மேலும் சத்திய ஜீவிய உலகத்திலிருந்து வருபவை. ஆனால், மேற்கண்ட பழுமொழிகளோ தமிழ்நாடு அந்நியனால் ஆளப்பட்ட பொழுது எழுந்தது. பல்வேறு ராஜ்ஜியங்களாகப் பிரிந்து இருந்த நாட்டை இந்திய பேரரசர்களால் ஒரே சாம்ராஜ்யமாக மாற்ற முடியவில்லை. நாட்டை ஒன்றுபடுத்த வேண்டுமென்றால் அந்நியனை உள்ளே அனுமதித்தால்தான் அது முடியும் என்று பாரத மாதாவே முடிவுசெய்து முதலில் முகமதியர்களையும் பின்னர் ஆங்கிலேயர்களையும் வரவழைத்தார். பாரத மாதாவின் இந்த முடிவு நமக்கு ஒரு பேருண்மையை அறிவிக்கிறது. அதாவது உயர்ந்த நல்லதைப் பெற வேண்டுமென்றால் இருப்பதை எல்லாம் தியாகம் செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். பாரத மாதா நம் நாட்டின் ஒற்றுமையைத் தேடிய பொழுது அதன் நேரடி விளைவாக மக்கள் அடிப்படை சுதந்திரத்தை இழந்தனர். ஆண்டவனின் படைப்பிலேயே இப்படி ஒரு உண்மை

பகவானையடைய பகவானாக இருக்க வேண்டும்.

வெளிப்படுகிறது. ஆண்டவன் சச்சிதானந்த நிலையில் ஆனந்தத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தார். அதைவிடப் பெரிய ஆனந்தத்தை அவர் நாடினார். இது கிடைக்க வேண்டுமென்றால் படைப்பை நிகழ்த்த வேண்டும் என்றால் ஐடமாக மாற வேண்டியதாயிற்று. சச்சிதானந்தம் என்ற உயர்ந்த நிலையிலிருந்து இறங்கி வந்து ஐடம் என்ற அறியாமைக்குள் மூழ்கிய பின்புதான் அவருக்குப் பேரானந்தத்தை அனுபவிக்கக் கூடிய வாய்ப்பே கிடைத்தது. ஆக ஆண்டவனே இப்படி ஒரு பெரிய தியாகத்தைச் செய்திருக்கும் பொழுது இருப்பதைக் கைவிட்டுவிட்டு ஏனொரு புதிய விஷயத்தை நாடக்கூடாது என்றொரு கேள்வி வருகிறது.

உண்மை என்னவென்றால், இருப்பதைக் கைவிட்டுவிட்டு புதிய முயற்சி எடுக்க முன்வராதவர்களுக்கு முன்னேற்றம் என்பது கிடையாது. மாறாக இருப்பதும் போகும் என்றுதான் அன்னை சொல்கிறார். இந்த உண்மையைப் பெருந்தலைவர் காமராஜ் வாழ்க்கையில் நாம் பார்க்கலாம். அவர் காங்கிரஸ் பிரசிடெண்ட் பதவியில் இருந்தபொழுது சாஸ்திரியின் மறைவுக்குப் பின்னர் பிரதமராக வரும்படி அவரையே அழைத்தார்கள். ஆனால், அவரோ அந்த வாய்ப்பை ஏற்க மறுத்தார். காங்கிரஸ் பிரசிடெண்ட் பதவியில் இருப்பதே எனக்குப் போதும், நான் தாழ்ந்தச் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன். பிரதமர் பதவிக்கு எல்லாம் நான் ஆசைப்படுவது சரியில்லை என்று கூறி திட்டவட்டமாகப் பிரதமர் பதவியை மறுத்தார். வந்த வாய்ப்பை ஏற்க மறுத்தால் அவர் வாழ்க்கையில் என்ன ஆயிற்று என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். 1967-இல் தி.மு.க ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. காங்கிரஸ் தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியை இழந்தது. அவரே விருதுநகர் சட்டசபை தேர்தலில் தோற்றார். காங்கிரஸ் இரண்டாக உடைந்து, அவர் தலைமை தாங்கிய ஸ்தாபன காங்கிரஸ் ஒன்றுமில்லாமல் போய், இந்திரா

பிரம்ம் பயத்தை அழிக்கும்.

காங்கிரஸ்தான் நிஜை காங்கிரஸ் என்று தேர்தல் ஆணையமே அதிகாரப் பூர்வமாக அறிவித்தது.

ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் 1965-ஆம் ஆண்டு இராமாபுரம் கிராமத்தில் முந்திரி தோப்பை வாங்கிய பொழுது அந்த ஊரில் நிலம் வைத்திருந்தவர்கள் எல்லோரும் சொந்த நிலத்தில் பயிர் செய்யாமல் அவர்கள் முந்திரி தோப்பில் வந்து கூலி வேலை செய்தார்கள். அதாவது கூலி வேலையில் கிடைக்கின்ற 5 அல்லது 10 ரூபாய் வருமானமே போதும் என்ற மனநிலையில்தான் இருந்தார்கள். என் தந்தையார்தான் அவர்களை சந்தித்துப்பேசி உங்களுக்கு என்று நிலம் இருக்கும்போது அதில் பயிரிடாமல் ஏன் என் நிலத்தில் வந்து வேலை செய்கின்றீர்கள்? கிணறு வெட்டிக்கொள்ள நான் லோன் வாங்கித் தருகிறேன். கிணறு வெட்டி தண்ணீர் கண்டுபிடித்து பயிர்செய்து சுபிட்சம் பெறுங்கள் என்றார். 7,000 ரூபாய் லோன் வாங்கி கிணறு வெட்டுவது என்பது அவர்களைப் பொறுத்தவரை ஒரு பெரிய ரிஸ்க். தினமும் கூலி வேலை செய்து 5 அல்லது 10 ரூபாய் வருமானம் பார்ப்பது மிகவும் பாதுகாப்பு. ‘இருப்பதை விட்டு பறப்பதைப் பிடிக்காதே’ என்பது உண்மையானால், கூலி வேலை என்ற பாதுகாப்பான வருமானத்தை விட்டுவிட்டு கிணறு வெட்டும் ரிஸ்கான வேலைக்குப் போயிருக்கக் கூடாது. ஆனால், என் தந்தையார் கொடுத்த தைரியத்தில் பல பேர்கள் துணிச்சலாக முன்வந்தார்கள். கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டினார்கள், தண்ணீரையும் கண்டுபிடித்தார்கள், சொந்த மண்ணில் விவசாயம் செய்து நல்ல வருமானத்தையும் பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். ஆகவே ரிஸ்க் எடுப்பதுதான் முன்னேற்றத்திற்கு உண்டான வழி. எவ்வளவு மேலே முன்னேற வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு அதிகமாக ரிஸ்க் எடுக்க வேண்டும் என்றுதான் வாழ்க்கை அமைந்து உள்ளது. Salaried employment-இல் வருகிற வருமானம் போதவில்லை நிறைய வருமானம் பார்க்க வேண்டும் என்று ஒருவர் விரும்பினால்,

பரோபகாரம் பாவம்.

கையில் இருக்கின்ற வேலையை விட்டுவிட்டுப் புதியதாகத் தொழில் ஆரம்பித்தால்தான் அது முடியும். சொந்தத் தொழில் ஆரம்பித்தால் லாபமும் வரலாம், நஷ்டமும் வரலாம். எதையும் சந்திக்கத் தயார் என்ற தைரியம் இல்லாதவனுக்குக் கூடுதல் வருமானம் என்ற எந்த முன் னேற்ற மும் இல்லை. இதையெல்லாம் வைத்து பார்க்கும்பொழுது இருப்பதே போதும் என்ற மன்னிலை அன்னை அன்பர்களாக மாறியவர்களுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாது. அவர்கள் புதுப்புது முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்றுதான் அன்னை எதிர்பார்க்கிறார். அப்படி எந்தப் புதிய முயற்சியும் எடுக்காமல் இருப்பதே போதும் என்று கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டே இருந்தோம் என்றால், உள்ளதும் போகும் என்றும் அவர் எச்சரிக்கவும் செய்கிறார்.

2. ஊரோடு ஒத்துவாழ்.

‘ஊரோடு ஒத்து வாழ்’ என்ற கொள்கை நம்மை சராசரிக்கும் கீழே இறக்கிவிடும் என்று ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்கள் எச்சரிக்கிறார். ஆன்மீகத்தில் குருவின் பேச்சை கேட்க வேண்டும் என்பதுதான் நாம் இதுவரை அறிந்தது. ஆனால், இவ்விடத்திலும் அன்னை வித்தியாசம் காட்டுகிறார். குருவே தேவையில்லை, உள்ளுறை இறைவன்தான் குரு, அவர் பேச்சைக் கேள் என்கிறார். அரசாங்க அலுவலகங்களில் நாலு பேர்களுக்குக் காசு கொடுத்துதான் வேலை வாங்கிக் கொள்கிறார்கள். அதனால் நாமும் காசு கொடுத்துதான் வேலையை வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஒவ்வொருவரும் நினைத்தால், நாட்டில் ஊழல்தான் வளரும். ஆனால், இங்கே அன்பர்களின் அனுபவம் வித்தியாசமாக இருக்கிறது. காசு கொடுக்கமாட்டேன் என்று அன்பர் முடிவு செய்தால், அரசாங்க அதிகாரிகள் காசு கேட்பதில்லை என்பதையும் பார்க்கிறார்கள். இதை ஒரு அன்பர் வழக்கமாகவே கொண்டார் என்றால், வெகுவிரைவில் ஊழலே அவரை

நல்லதும் அகந்தயின் கருவி.

அனுகுவது இல்லை என்பதையும் பார்ப்பார். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் ஹிட்லர் ஜெர்மெனியில் தன்னுடைய இராணுவத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருந்த போது, இங்கிலாந்து பார்லிமெண்ட்டில் ஜெர்மென் இராணுவத்தைப் பற்றி இங்கிலாந்து உளவுத் துறையைச் சேர்ந்தவர்கள் அனுப்பிய தகவல்களை ஆங்கிலேயே அரசியல்வாதிகள் கருதாமல் இருந்தார்கள். சர்ச்சில் ஒருவர்தான் ஹிட்லர் இராணுவத்தைப் பலப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதைக் கண்டறிந்து பின்னால் ஜெர்மெனியால் நம் நாட்டிற்கு ஆபத்து வரலாம் என்று எச்சரித்தார். யாரும் அவர் எச்சரிக்கையை சீரியசாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இவர் ஏதோ தேவையில்லாதப் பிரச்சனையைக் கிளப்புகிறார் என்று கேளி செய்தார்கள். நாலு பேர் சீரியசாக எச்சரிக்கையை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதால், இங்கிலாந்தில் யாருமே அதை சீரியஸாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இதன் விளைவு 1940-இல் பிரிட்டன் ஜெர்மென் தாக்குதலுக்கு ஆளாகியது. இலண்டன், பிரிஸ்டல் போன்ற மாநகரங்கள் குண்டு வீசி தாக்கப்பட்டன. 30 அல்லது 40 ஆயிரம் இராணுவ வீரர்கள் மற்றும் குடிமக்கள் செத்து-மடிந்தனர்.

ஊரோடு ஒத்துவாழ் என்று சொல்லாமல் உண்மையோடு ஒத்துவாழ் என்று நாம் சொல்ல வேண்டும். ஊருடன் பகைக்கின் வேருடன் கெடும் என்ற பழமொழிக்கு அஞ்சிதான் நாம் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால், பகவான் சாவித்ரியில் ஒரு நபர் சரியாக இருந்தால், அவரை வைத்து உலகையே மாற்றலாம் என்கிறார். மகாபாரதத்தில் இப்படி ஒரு கதை வருகிறது. பாண்டவர்கள் அஞ்ஞானவாசத்தில் விராடதேசத்தில் வசித்து கொண்டிருந்தபொழுது, அவர்கள் இருந்த ஊருக்கு அருகே ஒரு இராட்சன் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அவனுக்கு ஒவ்வொரு நாளும், அந்த ஊரில் ஒவ்வொரு குடும்பமும், தனது குடும்பத்தில் ஒருவரை நரபலியாக வழங்க

மனம் தவறாமல் சிந்திக்கும். ஆன்மா சிந்தனையை அழிக்கும்.

வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இருந்தது. பாண்டவர்கள் வசித்துக்கொண்டிருந்த குடும்பத்தினரின் முறை வந்தது. அவர்களுடைய நடுபிள்ளையை நரபலி கொடுக்கத் தயாராகிவிட்டார்கள். ஊரில் எல்லோரும் நரபலி கொடுப்பதால், தாழும் நரபலி கொடுக்க வேண்டும் என்று முன்வருவது ஊரோடு ஒத்து வாழ்வதாகும். இந்தப் பழக்கம் எப்படிப்பட்ட அவலத்தில் கொண்டு வந்து விட்டிருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள். குந்திதேவி அந்தப் பெற்றோரைத் தடுத்து அறிவுரை சொல்லி என் இரண்டாவது மகன் பலசாலி அவனை அனுப்புகிறேன் என்றார். அவன் அந்த அசரனைக் கொன்றுவிடுவான் என்று சொல்லி பீமனை அனுப்பி, அசரனைக் கொன்று பிரச்சனையைத் தீர்த்து வைத்தார். மனிதர்கள் அச்சத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த காலம் அது. திருக்குறளில் இப்படி ஒரு வரி வருகிறது. “அச்சமே கீழ்களது ஆசாரம்.” அச்சத்தின் காரணமாக உண்மை பலியாகி-விடுகிறது. அவர்களுக்கு அச்சம் இல்லாமல் இருந்திருந்தால் ஊரே ஒன்று சேர்த்து நரபலி கேட்கும் அசரனைக் கொன்றிருப்பார்கள்.

நம் நாட்டில் இருக்கும் சில முதலாளிகள் நேர்மையற்ற ஊழியர்களையே விரும்புவார்கள். நேர்மையான ஊழியர்களை அவர்களுக்குப் பிடிக்காது. அவர்கள் செய்யும் தொழிலில் திருடுகலந்திருப்பதால், நேர்மையற்றவர்கள்தான் அதற்கு ஒத்துப் போவார்கள் என்று அவர்களையே நாடுவார்கள். எப்படியாவது பணம் சம்பாதித்து விடவேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளுடன் இருப்பார்கள். இவர்களுக்கு எல்லாம் விமோசனமே கிடையாது. அறிவாளிகள் என்று தம்மைச் சொல்லிக்கொள்ளும் விஞ்ஞானிகளும் விஞ்ஞானமயமான அனுகுழுமறை என்ற ஒன்றைத்தவிரவேறு எதையும் ஏற்பட்டில்லை. உண்மை விஞ்ஞானத்தைத் தாண்டி வெளியில் இருக்கிறது என்று யாரேனும் சொல்ல முன்வந்தால், சத்தம் போட்டு அவரை அடக்கிவிடுவார்கள்.

புரிந்தபின் சிந்தனையில்லை.

மூடநம்பிக்கைகளில் மூழ்கி போயிருந்த மதங்களின் பிடியில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றத்தான் விஞ்ஞானமே வந்தது. ஆனால், பகுத்தறிவுதான் சிறந்த அறிவு. அதைவிட சிறந்த அறிவு, உயர்ந்தது இல்லை என்று முடிவு செய்து பகுத்தறிவை சிம்மாசனத்தில் அமர்த்திய பொழுது விஞ்ஞானம் பகுத்தறிவுக்குச் செய்யும் வழிபாடே இப்படி மூடநம்பிக்கை ஆகிவிட்டது. மதவாதிகள், விஞ்ஞானிகள் என்று இவர்களோடு அன்னை பக்தர்களாகிய நாம் எப்படி ஒத்துப்போக முடியும்? ஹிட்லர், முசோலினி, ஸ்டாலின் என்று சர்வாதிகாரிகளுக்குத் துதி பாடிக் கொண்டும் நாம் வாழலாம். அல்லது சர்ச்சில், காந்திஜி, நேருஜி போன்ற மாமனிதர்களைப் பாராட்டியும் அவர்கள் வழி நடக்கலாம். யார் எதைப் பின்பற்றுவது என்பது அவரவர் இஷ்டத்தைப் பொறுத்தது. உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மாட்டே என்று திருக்குறள் சொல்கிறது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்தோர் வாழும் உலகத்தைதான் நாம் மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர அச்சுமே கீழ்களது ஆச்சாரம் என்று வாழும் சராசரி மனிதனை நாம் முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது.

(தொடரும்)

ஒஜெஸ்ஜெஃப்

ஜீவிய மணி

அதிகத் திறமையும் பிடிவாதத்தால் செயலற்றுப் போகிறது. பிடிவாதமுள்ளவர்கள் எவ்வளவு திறமைசாலிகளானாலும், பிடிவாதம் உள்ள வரை முழுத்தோல்வியை உற்பத்தி செய்வார்கள். கண்முன் உள்ள நிலைமையைப் பார்க்க மறுப்பது பிடிவாதம். பிடிவாதத்தை விடாமுயற்சி என நினைத்து ஏமார்க்கு போவதும் உண்டு. அவுக்கு மேல் பிடிவாதம் அழிவு.

துரோகத்தை மற்பது ஆன்ம விழிப்பு.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

“பூச்சி அத்தனை நாள் எங்கே இருந்தது என்று நினைக்கிறீர்கள்”, “மன்னனின் செவிக்குள்”, “அதுதான் இல்லை, மன்னனின் காதிற்குள் பூச்சி போனது உண்மையாக இருந்திருக்கலாம், சிறிது நேரத்திலேயே அது செத்திருக்கும். இல்லை, உடனே வெளியே வந்திருக்கும், அந்தச் சிறிது நேரத்தில் அது மன்னனின் செவிகளுக்குள் ஒரு குறுக்குறுப்பு உணர்வை ஏற்படுத்தி விட்டது. அது மன்னனின் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துவிட்டது. அந்தப் பூச்சி காதுக்குள் உயிருடன் இருப்பதாகவே மன்னன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான்.”

“குருதேவா அதை விளக்கிச் சொல்லி மன்னனை குணப்படுத்தியிருக்கலாமே?” “மனோவியாதியை அப்படி எளிதாகக் குணப்படுத்திவிட முடியாது! பிரச்சனை தீவிரமானது என்று மன்னன் நினைத்துக் கொண்டிருந்தான். அதனால்தான் நானும் சிகிச்சை தீவிரமானது என்று பாசாங்கு செய்தேன். தொலை தூரத்தில் இருந்து மூலிகை வர வேண்டும் என்று பொய் சொன்னேன்.”

“அந்த மூலிகை?” “நம் ஊரில் சாதாரணமாக விளையும் செடியின் இலைகள்தான். அதை யாரும் கவனிக்காமல் பார்த்துக் கொண்டேன். பின் ஒருநாள் பூஜை செய்து காலை இருட்டு நேரத்தில் மூலிகைச் சாற்றை மன்னனின் காலில் விட்டு ஏற்கனவே பிடித்து வைத்திருந்த ஒரு செத்த பூச்சியைக் காட்டினேன். மன்னன் நம்பி விட்டான். அவன் மனநோயும் தீர்ந்தது.”

இன்று மனித இனத்தைப் பீடித்திருக்கும் நோய்களில் பெரும்பான்மையானவை நம் மனங்களில்தான் இருக்கின்றன. காதில் நுழைந்த பூச்சி வெளியேறி விட்டது. மனதில் நுழைந்த பூச்சிதான் நம்மைச் சாகடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்று

நிஷ்டையில் ஆன்மா ஜீவனின் அனுபவத்தைப் பெறும்.

நம்மில் பலர் சூழ்நிலையைக் காரணம் காட்டி தமது வாழ்க்கையைத் தாமே கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று பெரிய ஆட்களாக இருக்கும் பலரும் காசில்லாத தகப்பனுக்குப் பிறந்தவர்கள்தாம். பெரிய படிப்பு படிக்காதவர்கள்தாம். பிரச்சனை நம் பெற்றோரிடமோ, நம் ஆசிரியரிடமோ, நம் பள்ளி, கல்லூரியிடமோ, நம் சூழ்நிலையிலோ இல்லை. அது நம் மனதில் இருக்கிறது. பூச்சி காதில் இல்லை, மனதில் இருக்கிறது. ஒரு இல்லாத பிரச்சனையை, இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு நம் வெற்றி வாய்ப்புக்களைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்!

அடுத்தவரது நிலைமைகள் புரியாது, பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவர்களைத் தவறாக முடிவெடுத்து விடுகிறோம்.

ஒரு செல்வந்த முதலாளியின் வீட்டில் ஒருவர் காவலாளியாக வேலைக்குச் சேர்ந்தார். முதலாளி தினமும் வீட்டுக்கு வரும் போது, ஒடோடிச் சென்று கதவைத் திறந்து, அவருக்கு வணக்கம் சொல்வது இவரது அன்றாட வழக்கம். ஆனாலும் ஒரு நாளேனும் அந்த முதலாளி இவரின் வணக்கத்துக்குப் பதில் கூறியதே கிடையாது. காவலாளியின் முகத்தை ஏற்றுத்துப் பார்ப்பதும் கிடையாது.

ஒரு நாள் பசியோடிருந்த அந்தக் காவலாளி வீட்டுக்கு வெளியே உள்ள குப்பைத் தொட்டியில் வீசப்பட்ட உணவுகள் எதும் இருந்தால் எடுத்துச் சாப்பிடுவோம் என குப்பைத் தொட்டியில் தேடிய போது முதலாளி அதனைக் கண்டார்.

ஆனாலும் வழக்கம் போலவே அதையும் கண்டு கொள்ளாமல் சென்று விட்டார்.

முதலாளி பார்த்தது, காவலாளிக்குத் தெரியாது.

நிட்டையில் பிரபஞ்சம் மனிதனுள் வளர்கிறது.

அடுத்த நாள் அதே இடத்தில் காவலாளி உணவைத் தேடும் போது புதிதாகத் தயாரிக்கப்பட்ட சுத்தமான உணவுகள் ஒரு பையினுள் காணப்பட்டது.

காவலாளி சந்தோஷத்தில் எங்கிருந்து வந்தது என்றெல்லாம் பார்க்காமல் எடுத்துச் சென்றார். இவ்வாறே தினமும் அதே இடத்தில் ஒரு பையில் சுடச் சுட விதவிதமாக உணவு இருக்கும். அவரும் அதைத் தவறாமல் எடுத்துத் தன் மனைவி, குழந்தைகளுக்குக் கொடுத்துச் சாப்பிட்டு வந்தார்கள்.

இருந்தாலும் யார் இப்படி தினமும் பொருட்களை வாங்கி இங்கே விட்டுச் செல்கிறார் என மனதுக்குள் ஒரு கேள்விக்குறி இருந்து கொண்டே இருந்தது. திடீர் என ஒரு நாள் முதலாளி இறந்து விட்டார். வீடு நிறைய முதலாளியின் உறவினர்களும், நண்பர்களும், வந்திருந்தனர். அன்று அதே இடத்தில் உணவுப் பொதியை தேடினார். உணவு இருக்கவில்லை.

ஒரு வேளை, பார்க்க வந்தவர் யாரேனும் எடுத்திருக்க வாய்ப்பு உள்ளது என நினைத்து அன்று விட்டு விட்டார். இரண்டாம் நாள் பார்க்கிறார், அந்த இடத்தில் உணவுப் பை இல்லை. முன்றாம் நாள், நாள்காம் நாள் என பார்க்கிறார். உணவுப் பை இருக்கவே இல்லை.

இப்படியே சென்றதால் அந்தக் காவலாளிக்கு தன் குடும்பத்துக்கு உணவளிக்க பெரும் சிரமமாய் போயிற்று. உடனே தனது முதலாளியம்மாவிடம் போய் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கேட்டார். அதற்கு முதலாளியம்மா, இது நாள் வரை போதுமானதாக இருந்தது, இப்போது மட்டும் எப்படிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது என வினவினார். வேறு வழியில்லாமல் வீதியோரம் எடுக்கும் உணவுப் பை கதையையும், அது இல்லாததால் தன் குடும்பம் படும் அவஸ்தையையும் முதலாளியம்மாவிடம் எடுத்துச் சொன்னார். எப்போதிலிருந்து உணவுப் பை இல்லாமல் போனது என்று முதலாளியம்மா கேட்டார். அதற்கு அவரும் முதலாளி இறந்த நாளிலிருந்து என

தவம் பிரபஞ்சத்தின் நெஞ்சம்.

சொன்னார். முதலாளியம்மா ‘ஓ’ என அழக் தொடங்கினார். இதனைப் பார்த்து கவலையடைந்த காவலாளி சம்பள உயர்வு கூட எனக்கு வேண்டாம் அம்மா, நான் இங்கேயே வேலை செய்கிறேன், முதலில் நீங்கள் அழுவதை நிறுத்துங்கள் எனக் கூறினார்.

அதற்கு முதலாளியம்மா, நான் அதை நினைத்து அழிவில்லை. என் கணவர் தினமும் ஏழு நபர்களுக்கு உணவளித்து வந்தார். அதில் ஆறு நபர்களை ஏற்கனவே அடையாளம் கண்டு விட்டேன். ஏழாம் நபரைத்தான் இத்தனை நாளாய்த் தேடிக் கொண்டிருந்தேன். ஏழாவது நபர் நீதான் எனத் தெரிந்து கொண்டதும் சந்தோஷத்தில் அழுகிறேன். இது அழுகை கூட இல்லை. என் இறைவனுக்கு நான் செலுத்தும் காணிக்கை என்றார்.

நான் தினமும் தவறாமல் வணக்கம் சொல்லியும், ஒரு நாள் கூட நம்மை ஏற்றுத்தும் பார்க்காத நம்ம முதலாளியா இப்படி நமக்கு உணவு தந்தார் என மலைத்தபடி நின்றார் காவலாளி.

அடுத்த நாளிலிருந்து, முதலாளியின் மகன் தினமும் காவலாளியின் வீடு தேடி வந்து உணவுப் பையை காவலாளியின் கையிலே கொடுத்துச் சென்றார். காவலாளி நன்றி சொல்லியும் முதலாளி மகன் அதற்கு அவனது தந்தையைப் போலவே, பதில் சொல்லாமலேயே தினமும் செல்வார். ஒரு நாள் இப்படித்தான் முதலாளியின் மகன் வீடு தேடி வந்து உணவுப் பையை கையில் கொடுக்கும் போது வழக்கம் போல நன்றி சொன்னார் காவலாளி. அதற்கு அவரிடமிருந்து வழக்கம் போல எந்தப் பதிலும் வரவில்லை.

பொறுமையை இழந்த காவலாளி, மிகவும் உரத்த குரலில், “நன்றி சொன்னால் பதில் கூற மாட்டார்களா?” என வருத்தத்துடன் வினவினார்.

நல்லதைச் செய்யும் முனைப்பும் முனைப்பாகும்.

திரும்பிப்பார்த்த அந்த சிறுவர், “நீங்கள் என்ன சொன்னீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. காரணம்: எனக்கும் என் தந்தையைப் போலவே காது இரண்டும் கேட்காது” என்று சொல்லி விட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல் போனார்.

நாமும் இவ்வாறு தான் அடுத்தவரது நிலைமைகள் புரியாது, பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அவர்களைத் தவறாக முடிவெடுத்து விடுகிறோம். அடுத்தவர்களது நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னால் ஒளிந்துள்ள உண்மைத் தன்மையை அறியாமல் நாமே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறோம்.

இந்தக் கதையிலிருந்து மூன்று விஷயங்களை எடுத்துக் கொள்ளலாம்;

ஒன்று: எதையும், யாரையும் பார்த்த மாத்திரத்திலேயே அதை நம்பி, நல்லதாகவோ, அல்லது கெட்டதாகவோ முடிவெடுக்கக் கூடாது.

இரண்டு: நாம் சந்திக்கும் ஓவ்வொரு மனிதர்களும் வெவ்வேறு விதமான போராட்டக் களத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு மட்டும்தான் பிரச்சனை. மற்றவர்களுக்கு இல்லை என நாமே ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடக் கூடாது.

மூன்று: அவர்களுக்கு வசதியை கொடுத்த இறைவன், நமக்கு ஆரோக்கியத்தை அளித்துள்ளான். பல விஷயங்களில் நிறைவை தந்த இறைவன், சில விஷயங்களில் குறைவை தந்துள்ளான். அதன் சூத்சமம் அவன் மட்டுமே அறிவான் என மனப்பூர்வமாக எண்ணி அவனுக்கு அனுதினமும் நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

(தொடரும்)

ஒக்டோபஸ்

ஜீவிய மனி

சுதந்திரம் நல்லது என்றாலும் பலன் குழந்தையின் தன்மையைப் பொறுத்தது.

கடமைக்குக் கட்டுப்பட்டவனுக்குக் கடமையே தெய்வம்.

அன்பர் அனுபவம்

பல வருடங்களுக்கு முன் எனக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தை தங்கள் எல்லோருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப் பிரியப்படுகிறேன். ஜூப் பொருட்களும் நமக்கு நன்றியை தெரிவிக்கத் தவறுவதில்லை என்பதை அனுபவபூர்வமாகப் பார்த்த விஷயம் இது.

இருநாள் எங்கள் வீட்டில் தரைத் தளத்தில் (Ground Floor) வெளியில் reception-இல் இருந்த இரண்டு நாற்காலிகளைச் சுத்தம் செய்து கொண்டிருந்தேன். சுத்தம் செய்வது என்றால் சாதாரணமாக தூசியை துடைத்து மேலோட்டமாகச் செய்வது என்பது எனக்கு பழக்கமில்லாத ஒன்று. எந்த வேலையைச் செய்தாலும் நேர்த்தியாக அந்தப் பொருள் சந்தோஷப்படும்படி சுத்தம் செய்வது என் வழக்கம். அன்றும் அதேபோல் அந்த நாற்காலியை spic and span-ஆக சுத்தம் செய்தேன். பிளாஸ்டிக் நாற்காலியாக இருந்ததால் நன்றாக சோப்புப் போட்டு மூலை முடுக்குகளில் (nook and corner) இருக்கும் அழுக்கையெல்லாம் அலம்பித் துடைத்து, பார்த்துப் பார்த்து சுத்தம் செய்தேன். பிறர் கண்ணில் படாத இடங்களில் இருக்கின்ற அழுக்கைக் கூட safety pin எடுத்து சுத்தம் செய்தேன். அதற்கு மேல் அந்த நாற்காலியை சுத்தம் செய்ய வேண்டுமென்றால் புதிதாக பெயின்தான் அடிக்க வேண்டும். அதற்கே எனக்கு பல மணி நேரங்களாகி விட்டது.

அன்று இரவு தூங்கி எழுந்து மறுநாள் காலையில் வெளியே வந்தேன். அப்பொழுது விடியற்காலை 5.30 மணி. வாட்சமேன் வெளியில் உட்கார்ந்திருந்தார். அவர் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய பூங்கொத்து (Bouquet) ஒன்று மிக அழகாக வெளியிலுள்ள நாற்காலியில் இருந்தது. நான் வாட்சமேனிடம் “இவ்வளவு காலையில் இவ்வளவு பெரிய அழகான பூங்கொத்து (Bouquet) யார் கொண்டு வந்தார்கள்” என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்

பக்தி கடமைகளைத் தன்னுட்கொண்டது.

“இந்தப் பூங்கொத்து (Bouquet) நேற்று இரவு 11.30 மணிக்கு கொரியர் மூலம் வந்து விட்டது. இதை அமெரிக்காவிலிருந்து ஓர் அன்பர் ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்காக அனுப்பியிருக்கிறார். இரவு உங்கள் யாரையும் தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்று இந்தப் பூங்கொத்தை (Bouquet) இங்கேயே வைத்துவிட்டேன்” என்றார். பிறகு அந்தப் பூங்கொத்தை (Bouquet) ஸ்ரீ கர்மயோகி-யிடம் சேர்த்து விட்டேன். நான் பார்த்தபொழுது அந்தப் பூங்கொத்து (Bouquet) நேற்று எந்த நாற்காலியைப் பல மணி நேரம் சுத்தம் செய்தேனோ அந்த நாற்காலியில் அமர்ந்திருந்தது. எனக்கு மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தது. நாற்காலியைச் சுத்தம் செய்த அன்றே ஸ்ரீ கர்மயோகி அவர்களுக்காக வந்தப் பூங்கொத்து (Bouquet) அங்கிருந்த நான்கு நாற்காலியில் எந்த நாற்காலியைச் சுத்தம் செய்தேனோ அந்த நாற்காலியில் அவரிடம் அனுப்புவதற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தது. நாற்காலியைச் சுத்தம் செய்தது பற்றியெல்லாம் வாட்சமேனுக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

நான் அதைப் பார்த்துவிட்டு சிரித்துக் கொண்டே சென்று என் வேலையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சிறிது நேரம் கழித்து என்றுமில்லாமல் மாடியிலிருந்து ஒரு அன்பர் வந்து என்னைப் பார்த்து “ஸ்ரீ கர்மயோகி உங்களை கூப்பிடுகிறார்” என்றார். மிகவும் பரவசமாக மாடிக்குச் சென்று அவரைப் பார்க்கக் கூடன்றேன். அப்பொழுது அவர் உள் ஹாலில் அமர்ந்திருந்தார். அந்த உள் பகுதியையெல்லாம் நான் பார்த்ததேயில்லை. முதலாக அங்குச் சென்று அவர்முன் நின்றேன். அப்பொழுது அவர் என்னைப் பார்த்து “நீ நான் அமர்ந்திருக்கும் அறையை சுத்தம் செய்கிறாயா?” என்று கேட்டார். எப்படிச் சுத்தம் செய்ய வேண்டும், எந்தெந்தப் பொருட்களையெல்லாம் எடுத்து எப்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று அங்கு ஏற்கனவே செய்து கொண்டிருந்த அன்பரைக் கேட்டுக் கொள்ளச் சொன்னார். கூடவே இந்த ஒரு வார்த்தையும் சொன்னார். “நான் உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த நாற்காலியையும் சுத்தம் பண்ணும்மா”

கடமையை உரை முடியாத கடமை கடவுளுக்குரியது.

என்றார். எனக்குள் பொறி தட்டியது. என்னுள் பரவசம் கலந்த சந்தோஷம் பெருகியது. “சரிப்பா செய்கிறேன், இது எனக்கு கிடைத்த பாக்கியம்” என்று சொல்லிவிட்டு செய்ய ஆரம்பித்தேன்.

அப்பொழுது என் மனதில் தோன்றிய விஷயமிது. கீழே சுத்தம் செய்த நாற்காலி தன்னுடைய நன்றியை எனக்குத் தெரிவித்திருக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டேன். இது எப்படிப் புரிந்தது என்றால் பூஞ் கர்மயோகி அவர்கள் “நான் உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த அறையைச் சுத்தம் செய்கிறாயா? என்று சொல்லியதோடு மட்டுமில்லாமல், நான் உட்கார்ந்திருக்கும் இந்த நாற்காலியையும் சுத்தம் பண்ணும்மா” என்று குறிப்பாகச் சொன்னது, கீழே சுத்தம் செய்த நாற்காலி தன்னுடைய சந்தோஷத்தையும், நன்றியறிதலையும் காண்பிக்கும் பொருட்டு அவர் உட்கார்ந்திருக்கும் நாற்காலியைச் சுத்தம் செய்யும் பாக்கியத்தை எனக்குப் பெற்றுத் தந்தது என்றுப் புரிந்தது.

மனிதர்கள் நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கலாம், தெரிவிக்காமலும் இருக்கலாம். ஆனால், ஜூடப்பொருள் நன்றியறிதலை தெரிவிக்கத் தவறுவதேயில்லை என்பது என்னுடைய பல அனுபவங்களில் ஒன்று. பொருட்களுக்குக் கவனத்தைக் கொடுத்தால் அதிலுள்ள ஜீவன் வெளிப்பட்டு சந்தோஷப்பட்டு தன்னுடைய நன்றியைக் காண்பிக்கிறது என்று புரிந்து கொண்டேன், என்று அவரிடம் கூறி னேன். அதற்கு அவர் சரியாகத்தான் புரிந்து கொண்டிருக்கிறாய் என்று கூறி மேலும் சில விஷயங்களையும் கூறினார். அவர் என்ன கூறினார் என்றால் —

“ஜூடப் பொருட்களிடமே நம்முடைய பிரார்த்தனையை சொல்லலாம். அந்தப் பொருட்களுக்கு நம்முடைய கவனத்தையும் கொடுத்து பிரார்த்தனையைச் சொன்னோமென்றால் அந்த ஜூடப் பொருள் நம்முடைய பிரார்த்தனையை

பிரம்மம் புருஷனாகி சஸ்வரனானால் மனம் தெய்வத்தைக் கடந்து சுத்திய ஜீவியத்தை அடைகிறது.

நிறைவேற்றி வைப்பதைப் பார்க்கலாம் என்றார். உதாரணமும் கூறினார்.

முதலில் பொருளுக்கு கவனத்தைக் கொடுப்பது என்றால் என்ன? அதைச் சுத்தமாக வைத்துக் கொண்டு அந்தப் பொருளைப் பயன்படுத்தினோமென்றால் அந்தப் பொருள் சந்தோஷப்படும். சிறு குழந்தையைப் போகும் பொழுதும், வரும் பொழுதும், பார்க்கும் பொழுதெல்லாம் ஏதாவது பேசி, கொஞ்சி குழந்தைக்குக் கவனத்தைக் கொடுப்பதுபோல பொருட்களுக்கும் அதை உபயோகப்படுத்துவதன் மூலம் கவனத்தைக் கொடுத்தால் அது சந்தோஷப்படும். உதாரணமாக நாம் ஒரு வீட்டை விற்கவோ, வாங்கவோ வேண்டுமென்றால் அந்த விஷயத்தை அந்த ஜூடப் பொருளிடம் (உதாரணமாக: மேஜை, நாற்காலி etc.,) சொன்னோமென்றால் அந்தப் பொருளே அந்த விஷயத்தை நமக்கு முடித்துத் தருவதைப் பார்க்கலாம். ஜூத்திலுள்ள பிரம்மம் அதைச் செய்யும். சரி, அந்தப் பொருள்தான் அந்த விஷயத்தை நமக்கு முடித்துத் தந்திருக்கிறது என்று எப்படி நமக்குப் புரியுமென்றால் வீட்டில் பல பொருட்கள் இருந்தாலும் நாம் எந்த ஜூடப் பொருளிடம் பிரார்த்தனை செய்தோமோ அந்தப் பொருள் மீது அந்த வீடு சம்பந்தமான documents அதன் மேல் வைத்திருப்பதைப் நாம் பார்க்கலாம். யாராவது அதைக் கொண்டு வந்து நம்மிடம் கொடுப்பதற்காக வைக்கும்போதுகூட அந்த மேஜை அல்லது அந்தப் பொருளின் மீது அது வைக்கப்பட்டிருக்கும். அது அந்தப் பொருள் அந்த வேலையை அல்லது பிரார்த்தனையைப் பூர்த்தி செய்து தந்திருக்கிறது என்பதற்கான அடையாளமாக இருக்கும்.

ஜூடப் பொருளுக்குக் கவனத்தைக் கொடுத்து அதன்மூலம் நம்முடைய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக் கொள்ளலாம். இதில் நான் புரிந்து கொண்டது என்னவென்றால் எந்த ஒரு வேலையைச் செய்தாலும் அதை அரை குறையாகச் செய்யாமல் அந்த வேலையை முழுமையாகவும், ஈடுபாட்டுதனும்,

யோகியின் பிரம்மம் சச்சிதானந்தம்.

ஆர்வத்துடனும் செய்தால், அந்த வேலையே தெய்வீக செயலாகிவிடும் (Divine Act). அது மட்டுமில்லாமல் அந்த வேலையே தன்னைத் தானே பூர்த்தி செய்து கொள்ளும். ஆக நாம் செய்கின்ற ஒவ்வொரு வேலையையும் முழுமையாகச் செய்யும் பொழுது அந்தப் பொருளில் இருக்கின்ற ஜீவன் வெளி ப்பட்டு அது தன்னுடைய நன்றி யறிதலை வெளிப்படுத்தும். இதற்கும் அடுத்த கட்டமாக ஜீடப் பொருளைத் தாண்டி மனிதர்களிடமும் இதே கவனத்தை நாம் கொடுக்கும் பொழுது அதனுடைய பலன் இதைவிடச் சிறப்பாக இருக்கும்.

ஒன்றியூக்கூடம்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பூரண யோகத்திற்கு இதுவரை வகுத்த சாஸ்திரம் பயன்படாது. எந்த மனித குருவும் இந்த யோகத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உதவமாட்டார் என்பவை பகவானுடைய கொள்கைகள். பொதுவாகப் பகவான் சொல்லியவற்றுக்கு எதிரானவையும் உண்மை என்ற அளவில் அவர் மற்றவற்றைச் சொல்லியிருப்பதுடன், அதுபோல் நடந்து கொண்டும் இருக்கின்றார். எந்த மனித குருவும் என் இலட்சியத்தைப் பூர்த்தி செய்ய உதவமாட்டார் என்ற சாதகனுக்குப் பகவான் நடைமுறையில் வகுத்த முறை வேறு. உன் தலைவனே உனக்கு குரு, உன் முதலாளியே உனக்கு உயர்ந்த குரு, நீயுள்ள ஸ்தாபனத்தின் தலைவனையே உன் குருவாக ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மையே மனிதகுரு தேவையில்லை என்ற நிலையை அளித்து ஜகத்குருவை உனக்கு அளிக்கும் என்ற நடைமுறையை பகவான் சாதகர்களுக்கு அளித்துள்ளார். அதைத் தானும் தன் யோக வாழ்வில் பூரணமாகப் பின்பற்றியுள்ளார்.

மனத்தின் பிரம்மம் அகஷர பிரம்மம்.

இந்திய இலக்கியமும் மேல் நாட்டு இலக்கியமும் உணர்த்தும் பேரூண்மைகள் (சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

மூலம்: திரு. கர்மயோகி
சொற்பொழிவு: திருமதி. வசந்தா லட்சுமி நாராயணன்
தேதி: 07.07.19

தோற்றமே எடுப்பும், விஷயமில்லை. சிவபெருமானே மனித உருவில் வந்து நக்கீரனுடன் பேசினாலும், மனித உருவமே எடுப்பும். பெருமானின் அம்சம் தெரியாது என்ற கருத்து Prince and the Pauper என்ற கதையில் பல கட்டங்களில் பல அம்சமாக வெளி வருகிறது. ஒரு பிச்சைக்காரனுக்கு Tom Canty என்ற ஆண் பிள்ளை அரசனுக்கு ஆண் பிள்ளை பிறக்கும் அதே நேரம் பிறக்கிறது. அரண்மனை மணி ஓலிப்பதைப் பிரசவமான தாயார் கேட்கிறாள். மகனிடம் நீயும் இளவரசனும் காலத்தால் இரட்டையர்கள் என்கிறாள். பிரசவ நேரத்தில் கணவன் இது பெண்கள் விஷயமென உதவி செய்ய மறுக்கிறான். அந்த நேரம் வந்த பாதிரியார் பிரசவம் பார்க்கிறார். அப்பாதிரியார் பெயர் தாமஸ். அப்பெயரையே குழந்தைக்கு இட்டு இவனுக்கு நீங்களே பாடம் கற்பிக்க வேண்டும் எனக் கேட்கிறாள். பாதிரியார் சம்மதித்து Latin, Greek, Poetry, History, Bible சொல்லிக் கொடுக்கிறார். Tom அரண்மனையைப் பார்க்க அதீத ஆவலுடனிருக்கிறான். பாதிரியார் அவனை அங்கு அழைத்துப் போகிறார். காவல்காரன் சிறுவனை எட்டி உதைக்கிறான். இளவரசன் அரண்மனையிலிருந்து கேட்டுக்கருகில் வந்தவன் கோபப்பட்டு சிறுவனை உள்ளே அழைத்துப் போய் சாப்பிடச் சொல்லி எப்படி இருக்கிறது உன் வாழ்வு எனக் கேட்ட பொழுது நாங்கள் ஆற்றில் நீந்துவோம் ஒடியாடி விளையாடுவோம் என்கிறான். இளவரசன் ஆச்சரியப்பட்டு உனக்கு ஆசிரியரில்லையா, கண்டிக்க மாட்டார்களா எனக் கேட்டு எனக்கும் உன் போல ஒடி ஆட-

தெய்வ மனத்தின் பிரம்மம் புருஷன்.

ஆசையாக இருக்கிறது, உன் உடையை நான் போட்டுக் கொள்கிறேன் என உடையை மாற்றிக் கொள்கிறான். Tom தான் கேட்டில் விட்டு வந்த பாதிரியார் தனக்காகக் காத்திருப்பார் என்றவுடன் இளவரசன் நான் போய் அவரைப் பார்க்கிறேன் என வருகிறான். கேட்டைத் தாண்டியவுடன் காவல்காரன் எட்டி உடைக்கிறான். உடை மாறியதால் அவன் இப்பொழுது இளவரசனில்லை. இளவரசன் தன்னை இளவரசன் எனக் கூறியது எவர் காதிலும் விழவில்லை. உடை பேசுகிறது. தோற்றமே எடுபடுகிறது. Tom தகப்பனார் அவனைத் தேடி வந்து இளவரசனைத் தன் மகனைக் கொண்டு அவனை இழுக்கிறார். Tom-ம் இளவரசனும் ஒரே உயரம், ஒரே ஜாடை தாயாருக்கும் அடையாளம் தெரியாது. இளவரசனைத் தகப்பனார் தன் பிச்சைக்கார வீட்டிற்கு அழைத்துப் போய் திருடக் கற்றுக் கொள் என்கிறான். தன்னை எவருமே இளவரசன் எனக் கண்டு கொள்ளவில்லை என்பது அவனுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. தகப்பனாரைப் பார்த்து உன்னைச் சிரச்சேதம் செய்வேன் என்று கோபமாக இளவரசனாக உத்தரவிடுகிறான். தாயார் பயந்து போய் தகப்பனார் இவனைக் கொன்று விடுவார் எனக் கண்டு அவனை மன்னிப்புக் கேட்கச் சொல்கிறான். மன்னிப்புக் கேட்டுத் தப்பிக்கிறான். மறுநாள் வீட்டிற்கு வெளியே வந்து படகுத் தொழிலாளிகளைச் சந்திக்கிறான். நீ யார் என்று கேட்கவே நான் இளவரசன் என்ற பதில் கேலியைக் கும்மாளமாக எழுப்புகிறது. அனைவரும் இளவரசனைத் தூக்கி ஆற்றில் போட முனையும் பொழுது Miles Hendon என்ற வீரன் அவர்களை மிரட்டி பையனை மீட்டு அழைத்துப் போகிறான். தொழிலாளி-களோ Hendon-னோ தன்னை இளவரசன் என அறியாதது இளவரசனுக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நான் இளவரசனா-யிற்றே, உடை மாறியதால் நான் இளவரசனில்லையா என வியந்து மனம் குழம்புகிறான். இருவரும் சாப்பிட்டு விட்டு வெளியில் வந்த பொழுது அரசன் இறந்த செய்தி பறையறிவிக்கப்படுகிறது. அதைக் கேட்ட இளவரசன்

சத்திய ஜீவியத்தின் பிரம்மம் ஈஸ்வரன்.

துக்கமேலீட்டால் கதறி அடங்கியபொழுது “நான் இளவரசன் இல்லை, இனி நானே அரசன்” எனக் கூறியதைக்கேட்டு Hendon-க்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. Hendon சிறுவன் மீது பிரியப்பட்டு அழைத்துப் போகிறான். தற்செயலாய் Hendon இடமிருந்து பிரிந்து பையன் காட்டில் ஒரு பாதிரியாரைக் கண்டான். நீ யார் என்ற பொழுது நான் தான் ராஜா என்ற பதில் பாதிரியாருக்கு வஞ்ச நினைப்பை எழுப்பி “உன் தகப்பனார் எங்களை விரட்டி விட்டார். நான் உன்னைக் கொலை செய்யப் போகிறேன். நீ பிரார்த்தனை செய்” என்று கூறும்பொழுது தகப்பனார் இவனைத் தேடி வருகிறார். பையன் தப்பி ஒடி விட்டான். எவனோ ஒரு பன்றியைத் திருடி இவன் கையில் கொடுத்துவிட்டு ஓடுகிறான். அதற்குள் Hendon வந்து விடுகிறான். பையனுக்குத் தூக்கு தண்டனை கிடைக்கிறது. எவரும் இவனை இளவரசன் என்றோ, அரசன் என்றோ ஏற்கவில்லை. உடையைக் கண்டு பிச்சைக்காரச் சிறுவனாக ஏற்கிறார்கள். Hendon இதிலிருந்து அரசனை தப்புவிக்கிறான். Hendon மாளிகைக்குப் பல இன்னல்களைக் கடந்து வந்தால் Hendon-னுடைய தம்பி சொத்தை அபகரித்து, Hendon மனக்க இருந்த பெண்ணையும் மனக்க முயல்வதை அரசனும் Hendon-னும் காண்கின்றனர். அரசனை எவரும் அரசனாக அறியவில்லை. Hendon-னை தம்பி தெரியாதது போல் நடித்து இருவரையும் சிறைப்படுத்தி, Stock-இல் போட்டு - Stock என்பது தலை மட்டும் வெளி வருமாறு செய்யப்பட்ட சிறை - தண்டனை தருகிறார்கள். அரசன் கண்டித்தபொழுது அவனுக்குச் சாட்டையடி கிடைக்கிறது. Hendon அவன் சார்பாக சாட்டையடி யைப் பெற்றுக் கொண்டு இலண்டன் திரும்புகிறார்கள். அன்று பட்டாபிஷேகம் எனக் கேட்டு பையன் அரண்மனைக்குள் முண்டியடித்துக் கொண்டு வந்து Tom-ம் இவனும் உடை மாற்றிக் கொண்டு உடை மாறியதால் அரசனாகிறான். Hendon-னின் தம்பியை அழைத்து உன்னைச் சிரச்சேதம் செய்ய

தனித்துப் பொலியும் தெய்வாம்சங்கள் இனைந்து மலர்ந்து மினிரும் நிலை சத்திய ஜீவியம்.

விரும்பினேன். உன் எஸ்டேட்டைப் பறிமுதல் செய்து Hendon-க்குக் கொடுத்து அவனை Earl பிரபுவாக அமர்த்தி-யுள்ளேன். அவன் பெண்ணை அவனிடம் தர வேண்டும் எனப் பணிக்கிறான். Tom சொன்னதை இளவரசன் கேட்கவில்லை. உடையே பேசும். உன்னை எவரும் கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள் என முதலிலேயே அவன் கூறினான். இளவரசன் பெற்ற அத்தனை சிரமங்களும் உடையின் தோற்றத்தால். தோற்றமே எடுபடும், விஷயம் எடுப்பாது என்ற இக்கதை Mark Twain என்ற அமெரிக்கரால் எழுதப்பட்டது. இது உண்மையைக் கடந்த பேருண்மை. இலக்கியம் நயமாக நமக்கு நல்குவது. அரசன் மாறுவேஷம் பூண்டு ஊரில் நடப்பதை அறிவதை நம் நாட்டில் நாம் அறிவோம். மாறுவேஷம் செல்லும். உள்ள செய்தி எடுப்பாது.

மகாபாரதம் இராமாயணத்தைவிட பெரிய பொக்கிஷம். ஜூராசந்தனை சந்திக்கப் போன கிருஷ்ணன் வாளை வெளியில் வைத்துவிட்டுப் போனான். குசேலரை வரவேற்று அவல் பெற்று அதிர்ஷ்டத்தை அனுக்கிரமாக அளித்தான். படை வேண்டுமா, நான் வேண்டுமா என தூரியோதனனைக் கேட்டு பாண்டவரைக் காப்பாற்றினான். 13 வருஷம் 13 நாளாகும் என கிருஷ்ணன் கூறியதை யுதிர்ஷ்டர் ஏற்கவில்லை. ஊர்வசி அர்ஜூனன் தன் இச்சைக்கு உட்படாததால் பேடியாகும்படி சபித்தாள். தர்மருடைய ஒரு சொட்டு இரத்தம் தரையில் வீழ்வது அனர்த்தம். தூர்வாச முனிவர் கிருஷ்ண பரமாத்மாவுக்கு வரம் கொடுத்தார். எடுக்கவோ, கோர்க்கவோ என தூரியோதனன் தன் மனைவியிடமும் கர்ணனிடமும் கேட்டது, சூரிய புத்திரனானாலும் சமூகம் அவனைச் சுத புத்திரன் என்றே கொண்டது, கர்ணனும் அர்ஜூனனும் தன் பின்னைகளானாலும் கர்ணனை அர்ஜூனனைக் கொல்ல வேண்டாம் எனக் குந்தி கேட்டது, கர்ணனின் பொய், குருவிடம் வெளிவந்து சாபம் பெற்றது, தூர்வாச முனிவரின் சிஷ்யகோடிகளின் பசி ஒரு பருக்கையால் அடங்கியது, திரௌபதி துகில் வளர்ந்தது, ஐவரை மணந்த

மனம் உணரும் ஆனந்தம் அழகு.

தேவி பஞ்ச கண்ணிகைகளில் தலைசிறந்தவளானது, மாம்பழம் மீண்டும் மரத்திற்குப் போனது, சுகாதேவன் தூரியோதனனுக்கு வெற்றி பெற நாள் குறித்துக் கொடுத்தது, அஸ்வத்தாமனுக்குப் பால் கிடைக்காதது, யாருக்குப் பிறந்தேன் என கர்ணன் உருகியது, சிகண்டி பீஷ்மரை வீழ்த்தியது, திருஷ்டத்யுமனன் துரோணர் தலையைச் சீவியது, ஏகலைவன் குருத்சணை கொடுத்தது போன்ற ஏராளமான கருத்துகளை மகாபாரதம் தருகிறது. ஒவ்வொரு கருத்தின் பின்னும் பெரும் தத்துவங்கள் உள். இதுபோன்ற இலக்கியம் மேல்நாட்டிலில்லை. புதுவையில் 40 வருஷமாகத் தங்கியுள்ள அமெரிக்கர் Life Response-ஐப் புரிந்து கொள்ள முயன்று நெடுநாளான பொழுது நம் நாட்டு ஞானத்தை ஓரளவு கண்டு வியந்தார். அவர்கள் நாட்டில் செல்வம் அபரிமிதமாக இருந்தாலும் மனமும், அதன் செழிப்பான உணர்ச்சியும் வறண்டு போய்விட்டன. எரிச்சல் படக்கூடாது என்ற ஒரு சட்டம் எத்தனை தூரம் செயல்படுகிறது எனக் கண்டு அதன் உண்மையின் ஆழம் சுபாவத்தின் மூலம் என்று கண்ட பொழுது வியந்து மகிழ்ந்தார். நம் நாட்டில் வாழ்வு ஞானப் பொக்கிஷமாக இருப்பதை நாம் பறக்கணித்து மேல்நாட்டை நாடுகிறோம். இவற்றுள் ஒன்றிரண்டையே விளக்க எடுத்துக் கொள்கிறேன். தூர்வாசர் பல சிஷ்யர்களுடன் திரௌபதி வீட்டிற்கு வந்து விட்டார். அதிதி உபசாரம் செய்ய வேண்டும். அவனிடம் எதுவுமில்லை. முனிவர் கோபம் சாபம் தரும். கிருஷ்ணனை அழைத்தாள். பயப்பட வேண்டாம் என்றார். வழியிருந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்தவும் முறையுண்டு என்பது சட்டம். பரமாத்மா ஓரளவு சாப்பிட்டால் அனைவர் பசியும் தணியும் என்பது சட்டம். பிரபஞ்ச ஜீவனுக்குத் தணியும் பசி பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைவர் பசியும் தணியும். MLA, MP-க்களுக்குச் சம்பளமில்லாத காலமிருந்தது. அப்பொழுது ஒரு MLA-வுக்குச் சம்பளம் கொடுக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டால், அது எல்லா MLA-க்களுக்கும் உண்டு. ஒருவருக்குத் தணியாக சம்பளம் தர முடியாது என்பதால் அனைவரும் பெற்றனர்.

கோபம் என்பது தோற்றம் பெற்ற தோல்வி.

பிரபஞ்ச சட்டம் நம் வாழ்வில் இது போல் செயல்படுகிறது. ஒன்றுமேயில்லை என்றாலும் ஒரு பருக்கை கிடைத்தது. கிருஷ்ண பரமாத்மா சாப்பிட்ட ஒரு பருக்கை அனைவர் பசியையும் போக்கி திரெளபதியைக் காப்பாற்றியது. மேல்நாட்டு கலாச்சாரத்தில் இது போன்ற சட்டமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இவை கட்டுக்கதையில்லை. நடைமுறை உண்மை. அன்பர் ஒருவருக்கு அன்னை செய்யும் அனுக்கிரஹம் அவர் போன்ற அனைவருக்கும் கிடைப்பதை நாம் அன்றாடம் காண்கிறோம். இந்தச் சட்டம் பலிக்கவும் ஒரு பருக்கையாவது தேவை. ஏன் அது தேவை? அதில்லாமல் செய்ய முடியாதா என்பவை தத்துவம் நிறைந்த கருத்துகள். அவை செயல்படும் நேரமும், பெற்றவர் மனநிலையும், அங்குச் செயல்பட்ட சக்தியும் சட்டமும் பெரும் ஆண்மீக உண்மைகள். மாம்பழம் தரையில் வந்தபின் ஆபத்து தெரிந்து பயப்பட்டால் என்ன செய்வது? மாம்பழம் மீண்டும் மரத்தில் போய் சேரவும் உபாயம் உண்டு. அதற்குரிய சட்டம் வேறு. அவை ஒன்றில்லை, பல. ஒரு சட்டம், இரகஸ்யமானது வெளிவந்தால் பெரிய சக்தி வெளிப்பட்டு பழத்தை மரத்தில் சேர்க்கும். கதை விபரமானது. அனைவரும் கேட்டறிந்த கதை. ஜோஸ்யம் பல. அதற்குரிய பல முறைகளை ஏற்க வேண்டும். அதிலொன்று, பாரபட்சமின்றி அனைவருக்கும் சாஸ்திரம் கூற வேண்டும். சகாதேவன் ஜோஸ்யத்தில் வல்லுனன். துரியோதனன் தான் போரில் ஜெயிக்க நாள் கேட்கிறான். சகாதேவனுக்கு மறுக்க உரிமையில்லை. அவன் குறித்த நாளில் போர் ஆரம்பித்தால் கொரவர்களே வெல்வர். கிருஷ்ண பரமாத்மா மாற்று செய்து காப்பாற்றினார்.

ஒலிஷலை

(தொடரும்)

ஜீவிய மணி

செயலைத் தெய்வமாகக் கருதினால், நாம் செய்யும் காரியங்கள் சிறப்பாகப் பூர்த்தியாக வேண்டும்.

மனிதனுக்கும், உலகத்திற்கும், நல்லதிற்கு வெற்றியண்டு.

அன்னை இலக்கியம்

நீங்கள்தான் வேண்டும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

இல. சுந்தரி

“மாமி! நாம் யாவரும் நம் பிள்ளைகளின் நலத்தில் அக்கறை கொண்டவர்கள். உங்கள் வீட்டிலேயே கூடுவோம். அக்கம் பக்கத்தினர் கல்யாணின் நண்பர்கள் யாவரையும் அழைத்து இறைவனை எண்ணி மங்கல நாண் எல்லோர் முன்பும் அணிவிக்கட்டும். அடையாளமாக மோதிரம் மாற்றிக் கொள்ளட்டும். வந்தவர்களுக்கு விருந்து செய்வோம்”, என்றாள் மஞ்சு.

“ரொம்ப நல்லது மஞ்சு. எனக்கு இப்பொழுதுதான் நிம்மதியாய் இருக்கிறது. இனி நல்லநாள் என ஒரு நாளைத் தோரவு செய்ய வேண்டும். சோதிடம், சாத்திரம் இவற்றை கல்யாண் விரும்ப மாட்டான். சத்யம் எல்லாவற்றையும்விட மிகப் பெரியது. அதைப் பற்றிக் கொண்டால் பரிகாரம் தேவையில்லை என்பான்.”

அந்த நேரம் ஒருவர் வந்தார். “அம்மா! வரும் புதன்கிழமை பத்து மணி முகூர்த்த நேரத்தில் என் பேத்திக்குத் திருமணம் வைத்திருக்கிறேன். ஒரு ஆயிரம் ரூபாய் குறைகிறது. கொடுத்தால் சிறிது சிறிதாகத் திருப்பிக் கொடுத்து விடுவேன்”, என்று பணிவுடன் கேட்டார். புதன்கிழமை பத்து மணி தேடாமல் தேடி வந்த மகிழ்வில் ஆயிரம் ரூபாயை மணப்பெண்ணுக்குப் பரிசாகக் கொடுத்து விட்டாள். வந்தவர் மனம் மகிழ்ந்து வாழ்த்தி விட்டுப் போனார்.

மஞ்சவுக்குப் போன செய்து “வரும் புதன்கிழமை காலை பத்து மணிக்கு நல்ல முகூர்த்த நேரமாம். அதற்கு இங்கு நான் வீட்டைத் தயாரிக்கிறேன். நீயும் தேவையானவற்றைச் செய்து அக்கம் பக்கத்தில் அழைப்பைக் கொடுத்துவிடு. எனக்குக் கல்யாண் ஒரே சொந்தம் என்பது உனக்குத் தெரியும். அவன்

கவனமும் விவேகமும் நூனத்தின் இரு முனைகள்.

நண்பர்களை மெயில் அனுப்பி அழைத்து விடுவான். பக்கத்தில் உள்ள மண்டபத்தில் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்ய நளினியின் கணவரை உதவி கேட்டேன் என்று சொல்”, என்றாள் அபிராமி.

“மாமி இந்தக் கல்யாணத்தில் நம் எல்லோருக்கும் அக்கறையும் பங்கும் உண்டு. நளினியும், என் கணவர், கொழுந்தன் யாவருமே தாமே பொறுப்பேற்றுத் துணி நகைகள் யாவும் வாங்கிவிட்டனர். நீங்கள் எந்தக் கவலையும் பட வேண்டாம்.”

“தேவி எப்படி இருக்கிறாள்?”, என்று மாமி ஆவலுடன் கேட்கிறாள்.

“யாருக்கோ திருமணம் போல் விருந்து சாப்பாடு தானே தயாரிக்கிறேன்”, என்கிறாள். “அவளுக்குத் தான் என்ற உணர்வில்லை. அர்ப்பணிப்புதான் அவள் இயல்பு”, என்றாள் மஞ்சு.

பெண் வீட்டார், மாப்பிள்ளை வீட்டார் என்ற பேதமின்றி நளினி, மஞ்சு, அவர்கள் கணவன்மார்கள், குழந்தைகள் யாவரும் மாமி வீட்டில் புதன்கிழமை காலையே கூடிவிட்டனர். அக்கம் பக்கத்து வீட்டவர்களையும் முதல் நாளே நளினி தன் தங்கையின் திருமணம் என்று கூறி அழைத்திருந்தாள். மணமக்கள் புனித நீராடி புத்தாடை அணிந்து நடு வீட்டில் வந்தனர். எல்லோரும் மிகுந்த ஆவலுடன் இந்தப் புதுமையான திருமணத்தைக் காணவும் வாழ்த்தவும் காத்திருந்தனர்.

கல்யாண தன்னுள் குவிந்து பூர் அரவிந்தரை வணங்கி “பிரபு உம்மையே சாட்சியாக வைத்து உம் திருமுன்பு தேவியை என வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்கிறேன். இவளுக்கு நான் உண்மையாக இருப்பேன்”, என்று கூறி அவள் மெல்லிய விரலில் தான் வாங்கிவந்த பொன் மோதிரத்தை அணிவித்தான். நளினி தான் வாங்கிய பொன் மோதிரத்தைத் தேவியிடம் கொடுத்து அதைக் கல்யாணுக்கு அணிவிக்கச் சொன்னாள். மலர்ந்த முகத்தோடு, “இறைவா! இதுவே உம் விருப்பம் என்று

ஆத்மாவின் பிரபஞ்ச மையம் வாழ்வு.

இந்த வாழ்வை ஏற்கிறேன். இனிய அன்னையே! நின் திவ்ய அன்பிலேயே நான் இடைவிடாது வாழ்வேனாக. அதனால் உள் திவ்ய அன்பு ஒன்றே என்னுள் இருந்து என்னைக் கொண்டு பணியாற்றட்டும்”, என்று தனக்குள் பூர் அன்னையைப் பிரார்த்தித்து அந்த மோதிரத்தைக் கல்யாணுக்கு அணிவித்தாள். கூடியிருந்தோர் பூக்களைத் தூவி வாழ்த்தி மகிழ்ந்தனர். “கல்யாண! இந்த மங்கல நாணை (தாலியை)யும் அவளுக்கு அணிவித்து விடு. இது புறவுலகில் அவளுக்குப் பாதுகாப்புக் கவசம்”, என்றுகூறி மங்கல சூத்திரம் பதித்த பொற்சங்கிலியை மஞ்சு கொடுத்தாள். ஆன்ம பலமே ஒருவருக்குப் பூரண பாதுகாப்பு என்று தேவி உணர்ந்திருந்தாலும் இதையும் பற்றின்றி ஏற்றுக் கொண்டாள். இங்குத் திருமணம் பற்றிய ஆன்மீகக் கருத்து ஒன்றையும் காண்போம்.

கணவன் மனைவியைத் திருமணத்தால் ஏற்பது, சட்டுக், சம்பரதாயம். உள்ளத்தால் அவனை ஏற்பது தனக்கு உடையவன் என்று ஏற்று நிறைவடைவது மனம் செய்யும் ஆன்மீகத் திருமணம்.

பூர் கர்மயோகி

வருகை தந்தவர்கள் அனைவரும் பரிசளித்துத் தனித்தனியே பாராட்டினர்.

பக்கத்து மண்டபக் கட்டடத்தில் விருந்திற்கு ஏற்பாடு செய்திருந்ததால் அனைவரும் அங்கு அன்புடன் அழைக்கப்பட்டனர்.

“கல்யாண் அதிர்ஷ்டக்காரன்.” “பெண் என்றால் இப்படியிருக்க வேண்டும்”, எனப் பாராட்டினர். விருந்து பரிமாற தேவியே வந்து விட்டாள். இனிமையாகப் பக்குவமாகப் பரிமாறினாள். “அற்புதமான சமையல், காட்டரிங் யார்?”, என்றார் ஒருவர். ஒரு நடுத்தர வயது சமையல்காரர் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தவர், “வித்யாசமான திருமணம் போல், சமையலும் வித்யாசமானது. முக்கிய ஜட்டமெல்லாம் மணப் பெண்ணே இங்கு வந்து தயாரித்தார். இப்படி ஒரு பெண்ணை என்

ஆசையின் சாதனையையும் யோகம் சுருக்கவல்லது.

அனுபவத்தில் நான் பார்த்ததில்லை. அறம் வளர்த்த நாயகி தேவி அன்னபூரணியே நேரில் வந்தது போல் இருக்கிறது”, என்று நெகிழ்ந்து கூறினார்.

விருந்துண்டு, மணமக்களை, மணவீட்டாரை வாழ்த்தியபின் யாவரும் விடை பெற்றனர். வீட்டாராகிய இரு குடும்பத்தினரும் உணவு உண்டபின் தேவியைக் கல்யாணுடன் அவர்கள் வீட்டில் சேர்த்தபின் மஞ்சு, நளினி, அண்ணன், தம்பி, குழந்தைகளுடன் விடை பெற்றனர். அபிராமி அவர்களுக்கு உள்ளார் நன்றி கூறி விடை கொடுத்தாள்.

நீண்ட நாளைய (மருமகள் வரவேண்டும் என்ற) தன்னார்வம் நிறைவேறிய மகிழ்ச்சி அபிராமிக்கு.

அன்றிரவு கல்யாணும், தேவியும் தனிமையில் சந்தித்தபோது, “தேவி! என்மீது வருத்தம் ஒன்றும் இல்லையல்லவா?”

“எதற்கு வருத்தம்?”

“கல்யாணராமன் என்ற என் பெயரைத் திருமணத்திலிருந்து விடுபட்டு யோகத்திற்கு மாற ஆவல் கொண்டு யோகேஷ் என்று மாற்றிக் கொண்டேன். துறவறம் மேற்கொள்ள நினைத்து உன்னை மணந்ததை ஏமாற்று வித்தையாக நினைப்பாயோ என்றுதான் வருத்தமா என்று கேட்டேன்.”

“துறவிபோல் வாழ்க்கையைவிட்டு ஓடாமல் எதிர் கொள்ளத் துணிந்த உம் வீரத்தைத் தைரியத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.”

“என்ன சொல்கிறாய்?”

“துறவிகள் வகுத்த வழி தனிமை. செயலற்று இருத்தல். அவசேதனம் பதிவு செய்வதற்கு எவ்வித வாய்ப்பும் தராது இம்முறையைக் கையாள்கிறார்கள். தனிமையை விட்டு வெளி யே வந்ததும் அவ்வளவு காலமும் அழுக்கி வைத்தவையாவும் தீவிரமாக வெளி வரும். எனவே, வாழ்வை ஏற்று துறவறத்தின் தூய்மையுடன் நடத்துவது சிறந்ததல்லவா?”

மனிதன் சச்சிதானந்தத்தை அடைவது யோகம்.

“உண்மையில் நான் என் அம்மாவின் ஆசையை (மருமகள் என்ற துணை வேண்டும் என்ற ஆசையை) நிறைவேற்றவே இத்திருமணத்திற்குச் சம்மதித்தேன். உன்னிடத்தில் வேறு யாரேனும் வந்திருந்தால் என்னைக் கீழே இறக்கியிருப்பார்கள். நூலகத்தில் நாம் முதன்முதலில் சந்தித்த சந்திப்பு உன்னிடத்தில் எனக்குப் பெருமதிப்பு ஏற்படுத்தியது. காரணம் ‘நீங்கள்தான் வேண்டும்’ என்று இறைவனிடம் உண்மையாகக் கேட்க முடிந்தால் அவரே நம்மை வழி நடத்துவார் என்ற கருத்தை ஏற்று நம்பிக்கையோடு வெளியில் வந்த உன் உறுதி என்னைத் திகைக்க வைத்தது. அப்போதுகூட உன்னை மணக்க வேண்டும் என்ற நினைவெல்லாம் எனக்கில்லை. ஒரு தெய்வ தரிசனம் பெற்ற மகிழ்வு ஏற்பட்டது. அடிக்கடி உன்னை நான் நினைத்தது உண்டு. அது உன் மனவுறுதிமேல் ஏற்பட்ட மரியாதைவனர்வு. அந்த உறுதி எனக்குத் தேவை எனக் கருதி இறைவன் உன்னையே என் துணையியாகச் செய்திருப்பதாக உணர்கிறேன். நடமாடும் ஆன்மீகமாக நீ இருக்க நான் எங்கேயோ எதையோ தேடிக் கொண்டிருந்தேன்.”

“திருமணம் என் உறுதியிலிருந்து (சிற்றின்ப வேட்கை கூடாது என்பதிலிருந்து) என்னைக் கீழே இறக்கி விட்டதோ அம்மாவுக்காக என்று சாக்குச் சொல்லி சிற்றின்பம் தேடினேனே என்ற குற்றவுனர்வால் தவித்தேன். உன் பேச்சு எனக்கு ஆறுதல் தருகிறது.”

“நீங்கள் என்னை உங்கள் அம்மாவிற்காகத் தேர்வு செய்ததை நான் நிறைவேற்றவேன்.”

“நல்லது தேவி. இத்தனை விவேகமான பெண் கிடைத்தது கடவுள் அருள்தான்.”

“தேவி! இங்கே வா. இரவு நீண்ட நேரம் அவன் கண் விழித்துப் படிப்பான். அதையெல்லாம் கொஞ்சம் மூட்டைக் கட்டி வைத்துவிட்டு உன்னைக் கவனிக்கச் சொல். இந்தா இந்தப் பாலையும் குடிக்கச் சொல். அவனுக்கு எதுவும்

பரமாத்மா பிரபஞ்சமுலம் ஜீவனில் பூர்த்தியாவது பூலோக சுவர்க்கம்.

தேவையில்லை. இந்த அம்மாவுக்குத்தான் எல்லாம் வேண்டும்”, என்றாள் அபி.

“சரிம்மா. நீங்கள் கவலைப்படாமல் நிம்மதியாய்த் தூங்கி ரெஸ்ட் எடுங்கள்”, என்றாள் தேவி.

“என்னை அத்தை என்றழைத்து மாமியார் ஆக்காமல் அம்மா என்றாயே ரொம்ப சந்தோஷமாயிருக்கிறது. இனி நான் தனி மனுஷியில்லை. என் மீது அன்பு காட்ட ஒரு மகள் இருக்கிறாள்.”

மறுநாள் விடியற்காலையில் மூன்று மணிக்கே எழுந்து தியானத்தில் அமர்ந்து விட்டான் யோகேஷ். அவனுடன் தேவியும் எழுந்துவிட்டாள். “தேவி நீ தூங்கு. நேற்றிரவு நீண்ட நேரம் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். இவ்வளவு சீக்கிரம் அம்மா உன்னை எதிர்பார்க்க மாட்டார்கள்.”

“பரவாயில்லைங்க. முடிந்தவரை உங்களுடன் நானும் பங்கேற்கிறேன். சரீரத்தில் புறக்கணிக்கப்பட வேண்டியவை அதன் ஒத்துழையாமை, கண்மூடித்தனம், இயலாமை ஆகியவையும் அதன் பிடிவாதப் போக்கையும் தகர்க்க வேண்டும் என்று ஸ்ரீ அன்னை கூறியிருக்கிறாரே, அதை எப்படிப் புறக்கணிக்க முடியும்.”

யோகேஷ் அவள் பக்குவம் கண்டு உள்ளுரப் பெருமிதம் கொண்டு புன்முறுவல் செய்கிறான்.

அவன் தியானம் விழித்துப் படிக்க உட்காரும்போது பிளாஸ்கில் சூடான காபியடன் காத்து நிற்கிறாள். இவன் தினமும் அம்மாவை எழுப்பாமல் தானே செய்வதை இன்று இவள் செய்தாள்.

“தாங்ஸு”, என்றான்.

புன்னகைத்தான்.

“இப்படியே எனக்குத் தொண்டு செய்து உன் இளமையைக் கரைத்துக் கொள்ளப் போகிறாயா?”, என்றாள் சிரித்துக் கொண்டே.

அறியாமையிலிருந்து விடுபடுவது மோசம். அது ஞானமாக மாறுவது பூரணயோகம்.

“அப்படி நான் நினைக்கவில்லை. இறைவன் என்னைச் செலுத்தும் வழியில் செல்ல வேண்டினேன். அதைத்தான் செய்வதாக நம்புகிறேன். சேவை செய்கிறேன் என்பவன் சுய திருப்தி அடைந்து மாறிக் கொள்ள மறுப்பவன் என்கிறார் அன்னை. மேலும், ஆண்மீக பக்தி இலக்கியங்கள் இல்லறம், துறவறம் இரண்டுமே சிறந்தது என்றுதான் கூறுகிறது. இல்லறத்தில் விட்டுக் கொடுத்தலும், தூய அன்புடன் சேவை மனப்பான்மையும் சிறந்தது என்று சிவானந்தரின் கருத்தில் படித்திருக்கிறேன். வியாசர் எழுதிய பிரம்ம சூத்திரத்திற்கு வாஸஸ்பதி உரை எழுதியிருக்கிறார். அவர் திருமணமான புதிதில்தான் அப்பணியைத் தொடங்கியிருக்கிறார். இராவு பகல் பாராது, பசி தாகம் பாராது 85 வயது வரை எழுதினாராம். எழுதி முடித்தபோது அருகில் நின்ற முதிய பெண்ணைப் பார்த்து நீ யார் என்று கேட்டாராம். நீங்கள் எழுதிய உரையெல்லாம் என்னிடம்தான் படித்துக் காட்டுவீர். உங்களுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வேன். உணவு தயாரித்துக் கொடுப்பேன் என்றாராம் அந்த மூதாட்டி. அதையெல்லாம் எனக்குச் செய்ய நீ யார்? என்று கேட்டாராம் வாஸஸ்பதி. நான் உம் மனைவி ஆயிற்றே என்றாளாம் அம்மூதாட்டி. அவர் பரவசப்பட்டு நீ செய்திருப்பது உதவியன்று, உபசாரமன்று, தியாகம் என்று நெகிழ்ந்து உன் பெயர் காலம் காலமாய் நிலைத்து நிற்க இவ்வுரைக்கு உன் பெயரையே இடுவேன் என்றாராம்.”

“ஓ நான் இப்போது ஏதேனும் உரை எழுத வேண்டுமா?”, என்று கேட்டுச் சிரித்தான் கல்யாண்.

“இல்லறம் என்ற இலக்கியத்தை அறத்தோடு வாழ்ந்து காட்டுவது அதற்கு உரை எழுதுவதற்குச் சமம் தான்”, என்றாள் அவள்.

பின்னர் அவள் வாயிற்புற சுத்தம் செய்தல், கோலமிடுதல், குளித்து முடித்து காலை நேரச் சிற்றுண்டி தயாரிப்பு என்று தொடங்கி விட்டாள்.

மாயையின் விவேகமும், இருஞம்.

முதல் நாள் செய்த வேலை அலுப்பில் அபிராமி ஏழு மணிவரை அயர்ந்து தூங்கிவிட்டாள். எழுந்தவுடன் வீடு நறுமணம் கமழ்ந்தது. “என்னை என் எழுப்பவில்லை?”, என்றாள் அபிராமி. “பரவாயில்லை அம்மா. நேற்று அதிக வேலை. நீங்கள் மிகவும் களைத்திருந்தீர்கள். இனிமேலும் நீங்கள் சீக்கிரம் எழுந்து சிரமப்பட வேண்டாம்.”

“தேவி! உன்னால் இந்த வீடும் என் மனமும் நிறைந்து மகிழ்கிறது. கல்யாண் அப்பா அவன் பிறந்த சில மாதங்களில் இறந்து விட்டார். அப்பனை விழுங்கிய பிள்ளை என்று யாவரும் விலகி விட்டார்கள். ஒருத்தியாய் இருந்து அவனை வளர்த்தேன். அவன் அப்பா ஒரு பெண் பித்தர். இவனோ அவருக்கு நேரதிர். பெண்களை உயர்வாய் மதிப்பவன். இளம் வயதிலேயே சந்தியாசத்திற்கு ஆர்வப்பட்டான். அவன் இயல்பான உயர் பண்புகள், ஆர்வங்கள் அவனை யாவரிடமிருந்தும் விலக்கியது. பள்ளியிலோ, கல்லூரியிலோ அவனுக்கு நெருங்கிய நட்பு இல்லை. நூல்களே அவன் இருப்பிடம். நூல்களே அவன் நண்பர்கள். திருமணத்திற்குச் சம்மதித்ததே என் தனிமையைப் போக்கத்தான், குழந்தை பெறுவதற்கெல்லாம் அவன் சம்மதிக்க மாட்டான். ஆனால் எனக்கு ஒரே ஒரு குழந்தையைப் பெற்றுக் கொடுத்துவிட்டு நீங்கள் யோகமோ எதுவோ தேடிக் கொள்ளுங்கள். நான் நிராதரவாய் உணர்கிறேன்”, என்றாள் அபிராமி.

“கவலைப்படாதீர்கள். இறைவன் உங்கள் விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவார்”, என்றாள் தேவி. அபிராமிக்குச் சமாதானமாயிற்று.

(தொடரும்-5)

ஷஷை

Published by Mr. P.V. Sankar on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from Flat No. 11, 2nd Floor, Grace Apartments, No. 177, Pappammal Koil Street, Vaithikuppam, Puducherry - 605 012, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

பூரணமான செயல்

எவ்வளவு சிறப்பாக ஒரு வேலையை முடித்தாலும், அதிலும் குறை சொல்பவருண்டு. ஒரு பூரணமான செயலில் அவரும் குறை காண முடியாதபடி இருக்கும் என்று கூறலாம். எடுத்த காரியம் அளவிலும், தரத்திலும் பூரணமாவது பூரணச் செயலெனப்படலாம். ஒரு செயலுக்குச் சக்தி, force, power முழுவதும் பயன்பட்டு விட்டால் அது complete act. சக்தி உற்சாகம் தரும். Force என்பது எல்லாச் சக்தியையும் ஒரு முனைப்படுத்துவது. அது சக்தி விரயமாகாமல் செயல்பட உதவும். Force ஒரு அமைப்பு வழி செயல்பட்டால் காரியம் பூர்த்தியாகும். 10 இலட்சம் பெரிய ஆர்டர் என்ற கம்பெனிக்கு 70 இலட்சம் ஆர்டர் வந்துவிட்டால் அனைவரும் உற்சாகமாகி-விடுகிறார்கள். எல்லோரும் அவரவர் வேலையைச் சரிவர செய்தால் ஆர்டர் பூர்த்தியாக வேண்டிய நாளுக்கு முன்னதாகப் பூர்த்தியாகும். ஆர்டர் பெரியதானால் சரக்கு தரம் குறையும். மாறாக சரக்கு பெரிய ஆர்டர் என்பதால் தரம் அதிகமானால் அடுத்தபடி மிகப் பெரிய ஆர்டர் வரும். தரம் உயர (Organisation) ஸ்தாபன அமைப்பு வழி force செலுத்தப்பட்டால் செயல் உயர்ந்து பூர்த்தியாகும். அதை complete act எனலாம். குரியன் ஆண்டதை லாபகரமாக மாற்றினார். நாடு முழுவதும் white revolution-ஐ ஏற்படுத்தி World Food Prize பெற்றுவிட்டார். நிச்சயமாக அது பூரணச் செயலுக்கு உதாரணம். கிராமத்து Co-operative society-யில் கடன் வசூலாகாது மூடிய பின் பாங்க் கடன் கொடுத்து முழுவதும் வசூல் செய்யாமல் பணம் வந்தபின் பயிர்க் கடன் கிணற்றுக்குரிய கடனாக பரிமளித்தது. Complete Act - செயல் எல்லா dimensions பரிமாணங்களிலும் அபரிமிதமாகப் பூர்த்தியாவது பூரணச் செயல். சமர்ப்பணத்தால் நிறையும் செயல்கட்கு அந்த அம்சம் உண்டு.

ஐஷல்

Expectation

சமர்ப்பணம் சிரமம். அதனுள் மிகவும் கடினமானது எதிர்பார்ப்பைச் சமர்ப்பணம் செய்வது. மனிதர்களை எதிர்பார்க்கிறோம். செய்தியை எதிர்பார்க்கிறோம். போனில் ஒருவரைக் கூப்பிட்டால் அவர் கிடைக்க வேண்டுமென எதிர்பார்க்கிறோம். பரிட்சைக்கு ரிஸல்ட், வழக்குக்கு ஐட்ஜுமெண்ட், பெண் பார்த்துப் போனவர் எழுதும் முடிவு, எலக்ஷன் ஓட்டு எண்ணும் பொழுது ரிஸல்ட் எதிர்பார்ப்பது வாழ்வு. சமர்ப்பணம் பெரிதும் பலித்தவர் எதிர்பார்ப்பைச் சமர்ப்பணம் செய்ய முனைந்தால் முழுக் தோல்வி எழும். எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்ற முடிவை மனம் ஓரளவு ஏற்றால் எதிர்பார்ப்புக் குறைவதால் பலன் அதிகமாக வரும் என மனம் எதிர்பார்க்கும். எதிர்பார்ப்பு இயலாமை. இதைச் சமர்ப்பணம் செய்ய, விலக்க வேலையை உள்ளே செய்ய வேண்டும். எலக்ஷனில் பலனை எதிர்பார்ப்பதைவிட நாம் செய்யும் வேலைகளில் செய்ய வேண்டிய கடமைகளில் கவனம் செலுத்துவதை முழுமையாக்கினால் எதிர்பார்ப்புக் குறையும். எதிர்பார்ப்பு இல்லாத மனம் ஆன்மீக மொனத்திற்குரிய மொனம் பெறும் தகுதியடையது. வழக்கில் நிதானமானவர்க்கு எதிர்பார்ப்பு மனதில் அழிந்து விட்டால் அவருக்குப் பக்குவம் வந்து விட்டதாகக் கருதுவார்கள். அம்மன நிலையில் முதற்கட்டத்தில் பலன் தோல்வியென வந்தால் அது மாறி பெரிய பலனும், அடுத்தக் கட்டத்தில் சிறிய வேலைக்கு (2-ம் கிளார்க்) விண்ணப்பித்தால் பெரிய வேலையும் (மேனேஜர்) கிடைக்கும். முடிவான கட்டத்தில் எதைச் செய்தாலும் பலன் உச்சக்கட்டத்தில் வரும். P.C. Alexander IAS-க்குக் கவர்னர் பதவி 3 முறையும் ஐனாதிபதி வேட்பாளராகவும் வாய்ப்பு வந்தது அதுபோன்ற மனநிலைக்குரிய பலன்.

ஐஷல்